

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

35.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 1-го Мая — 1834 — Wilno. Wtorek. 1-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 10-го Апрѣля.

ЦЕРЕМОНИАЛЬ

ПРИСЯГИ

ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЫСОЧЕСТВА ГОСУДАРЯ НАСЛѢДНИКА, ЦЕСАРЕВИЧА И ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ
АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА,
ПО СОВЕРШЕННОЛѢТІИ.

1.

Отъ Двора и отъ Церемоніальныхъ дѣлъ будутъ разосланы Святѣйшему Синоду и ко всемъ Придворнымъ Чинамъ, знатымъ обою пола Особамъ, чужестраннымъ Посламъ и Министрамъ повѣстки, по которымъ должны съѣзжаться въ Зимній Дворецъ сего 22-го Апрѣля къ половинѣ втораго часа по полудни, — Дамы въ Русскомъ платьѣ, а Кавалеры въ парадныхъ мундирахъ.

2.

Предъ начатіемъ Церемоніи, поставлены будутъ во всѣхъ залахъ, начиная отъ Концертной до Портретной Галереи, отряды Лейбъ-Гвардіи полковъ при знаменахъ, въ Портретной Галереѣ Рота Дворцовыхъ Гренадеръ, а въ Георгіевскомъ залѣ — отрядъ всѣхъ Военно-Учебныхъ Заведеній.

3.

Въ тотъ день въ половинѣ втораго часа по полудни, Императорскія регаліи: Держава, Скипетръ и Корона, перенесены будутъ изъ брилліантовой комнаты въ большую Придворную церковь, подъ прикрытіемъ одного Офицера и шести унтеръ-офицеровъ Роты Дворцовыхъ Гренадеръ и возложены на приготовленномъ столѣ по лѣвую сторону аналоя, поставленнаго предъ Царскими вратами для Животворящаго Креста и Святаго Евангелія.

4.

Означенныя регаліи, въ предшествіи двухъ Гофъ-фурьеровъ, двухъ Церемоніймейстеровъ и Оберъ-Церемоніймейстера, понесутъ на золотыхъ глазетовыхъ подушкахъ назначенныя для того особы 2-го класса, съ ассистентами изъ вторыхъ чиновъ Двора.

5.

Предъ Высочайшимъ выходомъ, чужестранные Послы и Министры и Члены Государственного Совета, равно какъ и прочія особы, коимъ повелѣно будетъ находиться въ церкви, введены будутъ въ оную Оберъ-Церемоніймейстеромъ и займутъ назначенныя для нихъ мѣста.

6.

Когда все будетъ готово къ шествію въ церковь, тогда Его Императорскому Величеству донесетъ о томъ Министръ Императорскаго Двора, и по принятіи повелѣній, шествіе начнется слѣдующимъ порядкомъ:

1-е Двора Его Императорскаго Величества Гофъ-Фурьеры и Камеръ-Фурьеры, по два въ рядъ.

2-е Церемоніймейстеры и Оберъ-Церемоніймейстеръ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 10 Kwietnia.

CEREMONIAŁ

PRZYSIĘGI

JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI PANA NASTĘPCY
CESARZEWICZA I WIELKIEGO XIAŻĘCIA
ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA
PO DÓYŚCIU PEŁNOLETNOŚCI.

1.

Od Dworu i wydziału Obrzędów będą rozesłane do Najswiętszego Synodu i do wszystkich Urzędników Dworu, znaczniejszych obojey płci Osób, Posłów i Ministrów Cudzoziemskich, obwieszczenia, po których obowiązani są zjeżdżać się do Zimowego Pałacu dnia 22go teraźniejszego Kwietnia na pół do wtórey z południa, — Damy w Ruskim stroju, a Kawalerowie w paradychnych mundurach.

2.

Przed zaczęciem Obrzędu, postawieni będą we wszystkich salach, zaczynając od Koncertowey do Galeryi Portretowey, oddziały półków Gwardyi przy znakmionach, w Galeryi i Portretowey rota Grenadyerów pałacowych, a w sali S. Jerzego — oddział wszystkich wojskowo-uczebnych zakładów.

3.

Dnia tego o godzinie pół do wtórey z południa, CESARSKIE regalia: Jabłko, Berło i Korona, przeniesione zostaną z Izby Kleynotów do Wielkiej Cerkwi Pałacowey, pod zastoną jednego Oficera i sześciu podoficerów rotы Grenadyerów Pałacowych i złożone na przygotowanym stole po lewey stronie pulpitu, postawionego przed Carskimi drzwiami, dla Zbawienie dającego Krzyża i Świętey Ewanjelii.

4.

Pomienione regalia, przez dwóch Furjerów Dworu, dwóch Mistrzów obrzędowych i Wielkiego Mistrza Obrzędów, będą niośty na poduszkach złotogłowu wyznaczonych do tego osoby 2giey klasy, z assystentami z drugiego rzędu Urzędników Dworu.

5.

Przed NAYWYŻSZEM wyysciem, Posłowie i Ministrowie Cudzoziemscy i Członkowie Rady Państwa, równie, jako i dalsze osoby, którym rozkazano będzie znajdować się w cerkwi, wprowadzane będą do niej przez Wielkiego Mistrza Obrzędów i zajmą wyznaczone dla nich mieysca.

6.

Gdy wszystko będzie gotowem do iścia do cerkwi, wtedy JEGO CESARSKIEY MOŚCI doniesie o tém Minister CESARSKIEGO Dworu, i po odebraniu rozkazu, iście zacznie się w porządku następującym:

1od. JEGO CESARSKIEY MOŚCI Furerowie Dworu, i Furerowie pokojowi, po dwóch w rzędzie.

2re. Mistrzowie Obrzędów i Wielki Mistrz Obrzędów.

3-е. Двора Его Императорскаго Величества Камеръ-Юнкеры, Камергеры и вторые чины Двора, по два въ рядъ — младшіе напередѣ, Гофъ-Маршалы съ жезлами.

4-е. Первые чины Двора, по два въ рядъ — младшіе напередѣ, Оберъ-Гофъ-Маршалъ съ жезломъ.

5-е. Государь Императоръ съ Государынею Императрицею, имѣя позади Министра Императорскаго Двора и дежурныхъ Генераль-Адъютанта и Флигель-Адъютантовъ.

6-е. Его Императорское Высочество Наслѣдникъ, Цесаревичъ и Великій Князь АЛЕКСАНДРЪ НИКОЛАЕВИЧЪ.

7-е. Ихъ Императорскія Высочества Великій Князь МИХАИЛЬ ПАВЛОВИЧЪ и Великая Княгиня ЕЛЕНА ПАВЛОВНА.

8-е. Ихъ Императорскія Высочества Великія Княжны МАРІЯ НИКОЛАЕВНА и ОЛЬГА НИКОЛАЕВНА.

9-е. Принцъ Петръ Ольденбургскій.

10-е. Статсъ-Дамы, Камеръ-Фрейлины, Фрейлины.

7. При входѣ въ церковь Ихъ Императорскія Величества встрѣчены будутъ Митрополитомъ Новгородскимъ и С. Петербургскимъ и Знатнымъ Духовенствомъ, со крестомъ и святою водою.

8. Когда Ихъ Величества изволятъ стать въ церкви на свои мѣста, тогда Членами Святѣйшаго Синода и Придворнымъ Духовенствомъ начнется молебствіе, нарочито на сей случай сочиненное.

9. Предъ окончаніемъ молебствія, Государь Императоръ изволитъ самъ подвести Государя Наслѣдника, Цесаревича Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА къ аналою предъ Животворящій Крестъ и Святое Евангеліе, для произнесенія, на основаніи Учрежденія объ Императорской Фамиліи, присяги, какъ въ вѣрности Царствующему Государю и Отечеству, такъ равно въ соблюденіи права наслѣдства и фамиліаго распорядка. Присягу, особю для сего сочиненную, читаетъ Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ, Цесаревичъ въ слухъ, и потому утвердить ее своею подписью.

10. По совершеніи присяги, воспѣто будетъ: *Тебѣ Боже Хвалимъ*, при 301 выстрѣлѣ изъ пушекъ съ Петропавловской крѣпости и при колокольномъ звонѣ у всѣхъ церквей.

11. По окончаніи молебствія, Императорскія регаліи отнесутся изъ церкви въ брилліантовую комнату вышеписаннымъ порядкомъ, а Члены Святѣйшаго Синода принесутъ поздравленіе Ихъ Величествамъ и Его Высочеству Государю Наслѣднику Цесаревичу, потомъ Духовникъ, Прото-Провіверъ Криницкій, начнетъ положенную вечернюю службу.

12. По окончаніи вечерни, Ихъ Императорскія Величества, съ Высочайшею Фамиліею, изволятъ шествовать тѣмъ же порядкомъ изъ церкви въ Георгіевской Заль, гдѣ предъ трономъ будетъ поставленъ аналой, съ Крестомъ и Евангеліемъ и знамя Атаманскаго Его Высочества Наслѣдника полка. Предшествующіе Придворные Чины останавливаются въ Портретной Галлерей; а придворныя Дамы слѣдуютъ въ заль и помѣщаются по лѣвую сторону отъ Трона.

13. По входѣ въ заль, Государь Императоръ изволитъ подвести Государя Наслѣдника къ аналою, подъ вышеозначенное знамя, гдѣ Его Высочество равнымъ образомъ произнесетъ на вѣрности службы Государю Императору и Отечеству присягу, которая будетъ читана Оберъ-Священникомъ Гвардіи, Протоіереемъ Музовскимъ, и повторяема въ слухъ Его Высочествомъ Цесаревичемъ.

14. По окончаніи присяги, Императорская Фамилія изволитъ возвратиться во внутренніе покои, тѣмъ же порядкомъ.

15. Вечеру весь городъ будетъ иллюминированъ.

16. На третій день, во Вторникъ, имѣетъ быть при Дворѣ въ большомъ залѣ обѣдненный столъ, за которымъ будутъ находиться: Статсъ-Дамы, Камеръ-Фрейлины, Фрейлины и обою пола первыхъ трехъ

3-е. Двору Jego Cesarskiej Mości Kamier-Junkrowie, Kamerherowie i Urzędnicy Dworu drugiego rzędu, po parze — młodszy przodem: Marszałkowie Dworu z berłami.

4-е. Pierwsi Urzędnicy Dworu, po dwóch w rzędzie, — młodszy przodem: Wielki-Marszałek Dworu z berłem.

5-е. CESARZ JEGOMOŚĆ z CESARZOWĄ JEJ-MOŚCIĄ, mając za sobą Ministra CESARSKIEGO Dworu i deżurnych Jenerał-Adjutanta i Adjutantów skrzydłowych.

6-е. Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ NASTĘPCA CESARZEWICZ i WIELKI XIAŻĘ ALEXANDER NI-KOŁAJEWICZ.

7-е. Ich CESARSKIE WYSOKOŚCIE WIELKI XIAŻĘ MICHAŁ PAWŁOWICZ i WIELKA XIEŻNA HELENA PAWŁOWNA.

8-е. Ich CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELKIE XIEŻNICZKI MARYA NI-KOŁAJEWNA i OLGA NI-KOŁAJEWNA.

9-е. Xiażę Piotr Oldenburski.

10-е. Damy Stanu, Kamer-Freyliny, Freyliny.

7. Przy wejściu do cerkwi NATJAŚNIEYSI CESAR-SARSTWO ICHMOŚĆ spotkani będą przez Metropolitę Nowgorodzkiego i S. Petersburgskiego i Znakomite Duchowienstwo, z Krzyżem i święconą wodą.

8. Gdy NATJAŚNIEYSI PAŃSTWO raczą stanąć w cerkwi na swoich miejscach, wtedy przez Członków Najświętszego Synodu i Duchowienstwo Dworu rozpoczną się modły, umyślnie na ten obchód ułożone.

9. Przed ukończeniem modłów, CESARZ JEGOMOŚĆ raczy sam przyprowadzić PANA NASTĘPCĘ CESARZEWICZA WIELKIEGO XIAŻĘCIA ALEXANDRA NI-KOŁAJEWICZA do pulpitu przed Krzyż Żywota i Świętą E anjelią, dla wykonania, na ośnowie Ustawy o CESARSKIEJ Familii, przysięgi, tak na wierność Pa-nującemu MONARSZE i Oyczyźnie, jakoteż równie na zachowanie prawa następstwa i famiilynego rozporządzenia. Rotę, osobno do tego ułożoną, przeczyta Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ PAN NASTĘPCA CESARZEWICZ wgłos, i potem zatwierdzi ją swoim podpisem.

10. Po wykonaniu przysięgi, zaśpiewane będzie: *Ciebie Boże Chwalimy*, wrzód wystrzału 301 razy z dział Petropawłowskiej twierdzy i bicia we dzwony wszystkich cerkwi.

11. Po skończeniu modłów CESARSKIE regalia, od-niesione będą z cerkwi do izby kleynotów, wyżej opi-sanym porządkiem, a Członki Najświętszego Synodu złożą pozdrowienie NATJAŚNIEYSZYM CESARSTWU ICHMOŚĆ i Jego WYSOKOŚCI PANU NASTĘPCY CE-sarzewiczowi, potem Kapelan Proto-Præsbyter Kry-nicki zacznie ustanowione wieczorne nabożeństwo.

12. Po ukończeniu niesporów, NATJAŚNIEYSI CE-sarstwo ICHMOŚĆ, z NATWYŻSZĄ Familją, raczą iść w tymże porządku z cerkwi do Sali Św. Jerzego, gdzie przed tronem będzie postawiony pulpit, z Krzy-żem i Ewangelią, oraz знамя pólku Атаманського Jego WYSOKOŚCI NASTĘPCY. Przodem idący Urzę-dnicy Dworu zatrzymają się w Galeryi Portretowej; a Damy Dworu postępują do sali i zajmą miejsce po le-wej stronie Tronu.

13. Po wejściu do sali, CESARZ JEGOMOŚĆ raczy przy-wieść Pana NASTĘPCĘ ku pulpitowi pod знамя wyżej wspomniane, gdzie Jego WYSOKOŚĆ równym sposo-bem wykona na wierność służby CESARZOWI PANU i Oyczyźnie przysięgę, która będzie czytana przez Wiel-kiego Kapelana Gwardyi, Protojereja Muzowskiego i powtarzana wgłos przez Jego WYSOKOŚĆ CESARZE-wiczA.

14. Po skończeniu przysięgi, CESARSKA FAMILJA raczy powrócić do wewnętrznych pokojów, w tymże po-rządku.

15. Wieczorem miasto całe będzie oświecone.

16. Na trzeci dzień, we wtorek, ma być Dworu w wielkiej sali obiad, na którym będą się znajdowały: Damy-Stanu, Kamer-Freyliny, Freyliny i ojey pći pierwszych trzech klass Osoby — naprzeciw NATJA-

классовъ Особы — противъ Ихъ Величествъ — Члены Святѣйшаго Синода, по правую сторону отъ Императорской Фамиліи — Статсъ-Дамы, Камеръ-Фрейлины и Фрейлины; противъ Фрейлинь — прочія первыя трехъ классовъ Дамы, а по лѣвую сторону Императорской Фамиліи — Члены Государственнаго Совѣта и прочія, по старшинству, первыя трехъ классовъ Особы. Дамамъ быть въ Русскомъ платьѣ, а Кавалерамъ въ парадныхъ мундирахъ.

17.

Во время стола играетъ музыка, а при питіи за здравіа, будетъ произведена пальба изъ пушекъ съ Петропавловской крѣпости:

1. За здравіе Ихъ Императорскихъ Величествъ — 51 выстрѣлъ.

2. Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника, Цесаревича и Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА — 51 выстрѣлъ.

3. Всего Императорскаго Дома — 51 выстрѣлъ.

4. Духовенства и всѣхъ вѣроподданныхъ — 21 выстрѣлъ.

При питіи за здравіа играютъ на трубахъ и литаврахъ.

Кубки подають: Ихъ Императорскимъ Величествамъ Оберъ-Шенкы, и Ихъ Высочествамъ Камергеры. (Спб. В.)

Высочайшіе указы.

Данные Правительствующему Сенату. (Въ С. Петербургѣ.)

Марта 23-го гисла. „Въ возданіе отличныхъ трудовъ и усердія къ службѣ нижеслѣдующихъ Чиновниковъ, по представленію Министра Финансовъ и удостоенію Комитета Министровъ, Всемилостивѣе жалуетъ: Статскихъ Совѣтниковъ, Вице-Губернаторовъ: Владимірскаго *Смирнова*, Саратовскаго *Муромцова*, Воронежскаго *Смирнова*, Архангельскаго *Бесевева*, Нижегородскаго *Прутченко* и Ярославскаго *Ипатовича-Горанскаго*, Вице-Директора Департамента горныхъ и соляныхъ дѣлъ *Петрова*, Управляющаго С. Петербургской Таможни *Тилирзева*, Чиновника для особыхъ порученій при Министрѣ Финансовъ *Валтера Фонз-Кронке*, Старшаго Директора Заемнаго Банка *Колычева*, Директора Коммерческаго Банка *Маргенко*, Бергъ-Инспектора Московскаго Горнаго Правленія, Оберъ-Берггауптмана 5-го класса *Макаровскаго* и Директора Комиссіи погашенія долговъ 5-го класса *Стратиновича*, въ дѣйствительные Статскіе Совѣтники; 5-го класса: Департамента Государственнаго Казначейства Вице-Директора *Янжуль-Михайловскаго* и Начальника Отдѣленія *Зыбелина* въ 4-й классъ; Коллежскихъ Совѣтниковъ: Вице-Губернаторовъ, Вологодскаго *Ножева* и Таврическаго *Княжевича*, Вице-Правителя Бѣлостокской Области *Веленина*, на основаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта 19-го Марта 1830 года, а Чиновника для особыхъ порученій при Министрѣ Финансовъ *Сѣрова* и Начальника Отдѣленія Департамента Государственныхъ Имуществъ *Иллигевскаго*, на основаніи указа 6-го Августа 1809 года, въ Статскіе Совѣтники; Титулярнаго Совѣтника, Межеваго Коммиссара Виленской Губерніи *Здзитовскаго*, на основаніи указовъ 6-го Августа 1809, 14-го Января и 9-го Апрѣля 1811 и 9-го Сентября 1820 годовъ, въ Коллежскіе Ассессоры.“

„Нижепоименованныхъ Чиновниковъ, которые, по засвидѣтельствованію ихъ Начальствъ, при усердномъ отправленіи своихъ должностей, выслужили въ настоящихъ чинахъ узаконенный срокъ, Всемилостивѣе жалуетъ: Коллежскихъ Совѣтниковъ: Департамента Государственнаго Казначейства Начальника Отдѣленія Павла *Лаериновскаго*, Департамента Государственныхъ Имуществъ Начальника Отдѣленія Прокофія *Деминскаго*, Министерства Внутреннихъ Дѣлъ Чиновника особыхъ порученій Теодора *Шшикевича*, Инспектора Аптекарской части Дѣйствующей Арміи Штабъ-Лекаря Теодора *Шкинскаго*, служившаго въ Медицинской Конторѣ Штабт-Физикомъ Штабъ-Лекаря Ивана *Цемша*, Верхнеудинскаго Окружнаго Начальника Николая *Лосева* и Тобольской Казенной Палаты Губернскаго Казначея 6-го класса Александра *Иванова*, на основаніи указовъ 6-го Августа 1809, 17-го Іюля 1819 и 30-го Марта 1832 годовъ, въ Статскіе Совѣтники; 6-го класса: дѣйствующей Арміи Провіантскаго Коммиссіонера Ивана *Полубинскаго*, на основаніи указовъ 21-го Марта 1812 и 24-го Марта 1823 годовъ, въ 5-й классъ; Повелѣвая имѣть имъ въ настоящихъ чинахъ старшинство согласно заключенію Правительствующаго Сената, въ поднесенномъ Намъ отъ оного докладѣ изъясненному.“

СНІЕШЫХЪ ПАЊСТВА — Члѣнковіе Найсвѣтѣззего Synodu, po prawey stronie CESARSKIEY FAMILII — Damy Stanu, Kamer-Freyliny i Freyliny; naprzeciw Freylin — dalsze pierwszych trzech klass Damy, a po lewey stronie CESARSKIEY FAMILII — Члѣнковіе Rady Państwa i dalsze, podług starszeństwa, pierwszych trzech klass Osoby. Damy mają być w. Ruskim stroju, a Kawalerowie w paradych mundurach.

17.

Do stołu gra muzyka, a podczas spełniania zdrowia, uczynione będą wystrzały z dział Petropawłowskiej twierdzy:

1. Za zdrowie NAJJAŚNIEJSZYCH CESARSTWA ICHMOŚĆ — 51 wystrzałów.

2. Jego CESARSKIEY WYSOKOŚCI PANA NASTĘPCY CESARZEWICZA I WIELKIEGO KSIĄŻĘCIA ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA — 51 wystrzałów.

3. Całego Domu CESARSKIEGO — 51 wystrzałów.

4. Duchowieństwa i wszystkich wiernych poddanych — 21 wystrzałów.

Podczas picia zdrowia, grają na trąbach i biją w kotły.

Kubki podają: NAJJAŚNIEJSZYM CESARSTWOM ICHMOŚĆ, Wielki-Podczaszy, a ICH WYSOKOŚCIOM Kamerherowie. (G. S. P.)

NAJWYŻSZE UKAZY.

Dane Rządzącemu Senatowi (w Sankt-Petersburgu.)

Dnia 23 Marca. W nagrodę znakomitych trudów i gorliwości ku służbie niżej wyrażonych Urzędników, stosownie do przedstawienia Ministra Skarbu i uznania Komitetu Ministrów, Najłaskawiej Podnosimy: Radców Stanu: Wice-Gubernatorów: Włodzimierskiego *Smirnowa*, Saratowskiego *Muromcowa*, Woronezkiego *Smirnowa*, Archangielskiego *Jewsejewowa*, Niżgorodzkiego *Prutczenkę* i Jarosławskiego *Ipatowicza-Gorana*, Wice-Dyrektora Departamentu robót Górniczych i Zupnych *Piotrowa*, Zarządzającego Sankt-Petersburską komorą celną *Timirjazięwa*, Urzędnika dla szczególnych poleceń przy Ministrze Skarbu *Wattera von Kroneka*, starszego Dyrektora Banku Pożyczkowego *Kotyzowa*, Dyrektora Banku Handlowego *Marchenkę*, Berg-Inspektora Moskiewskiego Rządu Górniczego, Ober-Berghauptmana 5tej klasy *Makerowskiego* i Dyrektora Komissyi umorzenia długów 5tej klasy *Stratinowicza* na Rzeczywistych Radców Stanu; 5tej klasy: Departamentu Podskarbstwa Państwa Wice-Dyrektora *Janżut-Michajłowskiego* i Naczelnika Oddziału *Zybelina* do klasy 4tej; Radców Kollegialnych: Wice-Gubernatorów, Wołogodzkiego *Nożewa* i Tauryckiego *Kniażewicza*, Wice-Rządę Białostockiego Obwodu *Wielenina*, na zasadzie opinii Rady Państwa z dnia 19 Marca 1830 roku, Urzędnika zaś dla szczególnych poleceń przy Ministrze Skarbu *Sierowa* i Naczelnika Oddziału Departamentu majątków Państwa *Illiczewskiego*, na zasadzie ukazu z dnia 6 Sierpnia 1809 roku na Radców Stanu; Radcę Honorowego Granicznego Kommissarza Wileńskiej Gubernii *Zdzitowieckiego* na zasadzie ukazów z dnia 6 Sierpnia 1809 roku, z dnia 14 Stycznia i 9go Kwietnia 1811 roku, oraz 9 Września, 1820 roku na Kollegialnych Assessorów.

Niżej pomienionych Urzędników, którzy wedle zaświadczenia ich Zwierzchności przy gorliwym wypełnianiu swych obowiązków, wysłużyli w teraźniejszych rangach termin prawem przepisany, Najłaskawiej Podnosimy: Radców Kollegialnych: Departamentu Podskarbstwa Państwa Naczelnika Oddziału Pawła *Ławrynowskiego*, Departamentu majątków Państwa Naczelnika Oddziału Prokopiusza *Demczyńskiego*, Ministerjum Spraw Wewnętrznych Urzędnika do szczególnych poleceń Teodora *Szyszkiewicza*, Inspektora wydziału Aptekarskiego Armii działającej Sztabs-Lekarza Teodora *Szkińskiego*, byłego w Kantorze Medycznym Sztadt-Fizykiem Sztabs-Lekarza Jana *Cemsa*, Wierchnieudzińskiego Okręgowego Naczelnika *Nikołaja Łosiewa* i Tobolskiej Izby Skarbowej, Gubernialnego Podskarbiego 6tej klasy *Alexandra Iwanowa*, na zasadzie ukazów z dnia 6 Sierpnia 1809 roku, 17 Lipca 1819 i 30 Marca 1832 roku na Radców Stanu; 6tej klasy: Armii działającej Prowiantskiego Kommissyoniera Jana *Potubińskiego*, na zasadzie ukazów z dnia 21 Marca 1812 i 24 Marca 1823 roku, do klasy 5tej; Rozkazując mieć im w teraźniejszych rangach starszeństwo zgodnie z wnioskiem Rządzącego Senatu, w podniesionem Nam od niego przełożeniu wyrażonym.

Марта 28-го числа. По засвидѣтельствованію Намѣстника Царства Польскаго, Генераль-Фельдмаршала Князя Варшавскаго, Графа Паскевича-Эриванскаго, о примѣрномъ усердіи и полезныхъ трудахъ, оказанныхъ по особу возложенному порученію Чиновникомъ Канцеляріи его 9-го класса *Левички*мъ, Всемилостивѣйше Жалуемъ его *Левичкаго* въ 8-ю классъ. (Сен. В.)

Указы Правительствующаго Сената.

Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи, Господина Тайнаго Совѣтника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, что Г. Статсъ-Секретарь Танъевъ, по Высочайшему Государя Императора повелѣнію, препроводилъ къ нему, для приведенія въ исполненіе чрезъ Правительствующій Сенатъ: 1.) собственноручно утвержденное Его Императорскимъ Величествомъ въ 27 день минувшаго Февраля положеніе о Гражданскихъ мундирахъ, съ слѣдующими къ оному росписаніями подъ литерами А и Б и рисунками мундировъ, шитья на нихъ и пуговицъ, и 2.) Высочайше утвержденное описаніе дамскихъ нарядовъ для пріѣзда въ торжественные дни къ Высочайшему Двору, съ принадлежащими къ оному во всемъ рисунками. Въ то же время Его Императорское Величество соизволяетъ, чтобы дозволено было донашивать мундиры прежней формы въ продолженіе одного года. Марта 19 дня 1834 года.

Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Московскихъ Департаментовъ Собраніи слушали вѣдѣніе такового жъ первыхъ трехъ Департаментовъ, съ препровожденіемъ къ надлежащему исполненію въ копіи Высочайше утвержденного мнѣнія Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ дѣло, внесенное Министромъ Юстиціи за разногласіемъ, происшедшимъ въ Общемъ Собраніи Правительствующаго Сената Московскихъ Департаментовъ, по предмету удовлетворенія бывшихъ Казанскаго Губернскаго Правленія Совѣтника Москотильникова и Ассессора Половинкина жалованьемъ за время бытности ихъ подъ судомъ, признавъ въ дѣлѣ семь подлежащими разрѣшенію три обстоятельства: *во-1-хъ, признаніе права* просителей Москотильникова и Половинкина на полученіе жалованья за время бытности ихъ подъ судомъ; *во-2-хъ, опредѣленіе времени*, съ какого и по какое должно быть произведено удовлетвореніе ихъ жалованья; *во-3-хъ, назначеніе мѣры* такового удовлетворенія. Сообразивъ сіи обстоятельства съ разумомъ существующихъ узаконеній, Государственный Совѣтъ нашель: *въ отношеніи права на полученіе жалованья*: а.) По силѣ Высочайшихъ указовъ 26-го Марта 1826 и 20 Января 1828 годовъ половина жалованья производится какъ тѣмъ чиновникамъ, кои *удаляются отъ должностей*, съ назначеніемъ слѣдствія или съ преданіемъ суду, такъ и *уволненнымъ* отъ должностей по распоряженію Начальства и потомъ уже подпавшимъ подъ слѣдствіе или подъ судъ, другая же половина тѣмъ и другимъ выдается по совершенномъ оправданіи ихъ. б.) По послѣднему изъ означенныхъ указовъ и на основаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта 26-го Октября 1833 года, права на половинное содержаніе лишаются только уволенные отъ службы по собственному ихъ желанію, въ послѣдствіи суду подвергшіеся, а равно оставяющіе службу также по собственному желанію во время производства надъ ними суда или слѣдствія. *Въ отношеніи времени удовлетворенія жалованья*: в.) По общему правилу всякій законъ получаетъ свою силу на времена будущія послѣ его изданія и обратнаго дѣйствія имѣть не можетъ, такъ въ настоящемъ случаѣ указъ 1726 года, о производствѣ статскимъ чинамъ половинныхъ окладовъ жалованья, дѣйствовалъ до 1816 года, когда, сила онаго прекращена положеніемъ Комитета Министровъ, такъ дѣйствіе сего послѣдняго продолжалось до 26-го Марта 1826 года, т. е. до дня состоянія Высочайшаго указа о восстановленіи права подсудимыхъ на половинное содержаніе, съ котораго Государственное Казначейство и назначаетъ оное всемъ таковымъ Чиновникамъ, хотя бы нѣкоторые изъ нихъ подверглись суду и прежде изданія сего закона. г.) Независимо отъ такового общаго правила въ законодательствѣ, въ самомъ указѣ 1826 года именно сказано, что производство половиннаго подсудимымъ содержанія должно быть принято постояннымъ правиломъ *на будущее время* до рѣшенія объ ихъ дѣлѣ, которое въ такомъ случаѣ естественно должно уже совершаться послѣ изданія сего закона. д.) Удовлетвореніе таковыхъ чиновниковъ дру-

— *Дня 28 Марца.* Stosownie do zaświadczenia Namiestnika Królestwa Polskiego, Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego, Hrabiego Paskiewicza Erywańskiego, o przykładnej gorliwości i pożytecznych trudachъ, okazanych w osobno daném poleceniu Urzędnika Kancellaryi jego gtey klasy *Lewickiego*, Naytąskawiey Podnosimy go do ósmey klasy. (G. S.)

Указы Рządzącego Сенату.

Rządzący Senat słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radcy Taynego i Kawalera Dymitra Bazylewicza Daszkowa, że P. Sekretarz Stanu Taniejew, wedle Naywyższego Jego Cesarzkiej Mości rozkazu, przesłał mu dla przyprowadzenia do wypełnienia przez Rządzący Senat: 1) własnoręcznie zatwierdzone przez Jego Cesarzką Mość w dniu 27 upłynionego Lutego postanowienie, o Cywilnych mundurachъ, z należącemi do niego opisami pod literami A i B i rysunkami mundurów, haftu na nich i guzików, i 2) Naywyższ zatwierdzone opisanie damskich ubiorów, dla przyjeżdżania w dni uroczyste do Naywyższego Dworu, z należącemi do niego ośmiu rysunkami. Również Jego Cesarzka Mość zezwala, aby pozwolono donaszać mundury dawniejszey formy w przeciągu jednego roku. Dnia 19 Marca 1834 roku.

Rządzący Senat na Powszechném Moskiewskich Departamentów Zebraniu, słuchali uwiadomienia takiegoż Zebrania trzechъ pierwszychъ Departamentów, z przesłaniemъ dla należytego wypełnienia w kopii, Naywyższ zatwierdzoney opinii Rady Państwa, następującej treści: Rada Państwa na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozważywszy sprawę wniesioną przez Ministra Sprawiedliwości, z powodu różności zdań, jaka nastąpiła na Powszechném Zebraniu Rządzącego Senatu Moskiewskich Departamentów, w przedmiocie wydania byłymъ Kazańskiemu Gubernialnemu Rządowi Radcomъ *Moskotilnikowu* i Assesorowi *Połowinkinu* pensyi za czas zostawiania ichъ pod sądemъ, uznał w tey sprawie wymagającemi rozwiązania trzy okoliczności: *naprzód, przyznanie prawa* proszącychъ *Moskotilnikowa* i *Połowinkina* na otrzymanie płacy za czas zostawiania ichъ pod sądemъ; *potóm, oznaczenie czasu*, od jakiego i po jaki powinna być wydana imъ płaca, *potrzebie, oznaczenie miary* takowego wydania. Porównawszy te okoliczności z myślą istniejącychъ przepisówъ prawa, Rada Państwa znalazła: *we względzie prawa na otrzymanie płacy*: а) Na mocy Naywyższychъ Ukazówъ z dnia 26 Marca 1826 i 20 Stycznia 1828 roku, połowa pensyi wypłaca się takъ tymъ Urzędnikomъ, którzy *oddaleni są od obowiązkówъ*, z назначениемъ śledztwa lub z oddaniemъ pod sąd, jako też *uwolnionymъ* od obowiązkówъ z rozporządzenia Zwierzchności, a którzy potémъ jużъ podpadli pod śledztwo lub pod sąd, druga zaś połowa takъ tymъ, jako też drugimъ, wydaje się po zupełnémъ ichъ usprawiedliwieniu się. б) Wedle ostatniego z pomienionychъ ukazówъ i na zasadzie opinii Rady Państwa z dnia 26 Października 1833 roku, prawa na połowę płacy pozbawiają się tylko uwolnieni ze służby na własne ichъ żądanie, którzy w późniejszymъ czasie podpadli pod sąd, jako też opuszczający służbę także wedle własnego żądania przez czas zostawiania ichъ pod sądemъ, lub pod śledztwemъ. *We względzie czasu na wydanie płacy*: c) Na mocy ogólnego prawidła, wszelkie prawo otrzymuje moc swoją na czas przyszły po jego wydaniu i wstecznego działania mieć nie może, takъ w teraźniejszymъ razie ukazъ 1726 roku, o wydawaniu etatowymъ urzędnikomъ połowy wyznaczoney płacy, miałъ moc do 1816 roku, gdy moc jego ustała przez postanowienie Komitetu Ministrów, przeto działanie tego ostatniego trwało do dnia 26 Marca 1826 roku, to jest: do dnia wydania Naywyższego Ukazu o przywróceniu prawa zostającychъ pod sądemъ do połowy płacy, z którego Podskarbstwo Państwa i назнача ją wszystkimъ takowymъ Urzędnikomъ, chociażby niektórzy z nichъ podpadli pod sąd, nawet przedъ wydaniemъ tego prawa. d) Niezależnie od tego ogólnego prawidła w prawodawstwie, w samymъ ukazie 1826 roku wyraźnie powiedziano, że wydawanie połowy płacy zostającymъ pod sądemъ powinno być przyjęte za stałe prawidło *na czas przyszły* do rozstrzygnięcia o nichъ spraw, która w takimъ razie naturalnie powinna jużъ wypłacać się po wydaniu tego prawa. e) Wypłacenie tymъ urzędnikomъ drugiej połowy płacy na zasadzie wyżej pomienionego Naywyższego Ukazu 1828 roku назнача się *po zupełnémъ ichъ usprawiedliwieniu się*, a zatémъ po ukończeniu toczącychъ się o nichъ spraw, a według myśli opinii Rady Państwa z dnia 2 Kwietnia 1827 roku, za-

stosowane ukazem Rządzącego Senatu z dnia 25 Września 1828 roku i do spraw o wydawaniu płacy zostającym pod sądem, za ukończoną uważa się taka sprawa cywilna lub kryminalna, w której wydany wyrok, wszedł już w moc prawną, to jest: gdy on stronom spór wiodącym został objawiony. *We względzie sposobu uskutecznienia płacy:* 1) Przedmiot ten bardzo wyraźnie oznaczony jest w NAWYRZSZYCH Ukazach 1826 i 1828 roku; w nich powiedziano, że tak ci, którzy podpadli pod sąd lub śledztwo, z oddaleniem od obowiązków, jako też i ci, którzy pozeń i drugie podpadli po uwolnieniu od obowiązków, na skutek rozporządzenia Zwierzchności, otrzymują połowę płacy *wedle ich rang* w porównaniu z rangami wojennymi, *wedle istniejących wojskowych gaży*, i że druga połowa wydaje się po zupełnem ich usprawiedliwieniu, *z tych zaś wojskowych gaży*, które wydawane były podczas sądu lub śledztwa, ci tylko z usprawiedliwionych Urzędników korzystają z prawa wzięcia zupełnej płacy, wydawanej *wedle obowiązków*, którzy oddają się pod sąd z zostawieniem przy wypełnianiu samych obowiązków, przez nich zajmowanych. Na mocy tych przepisów prawa, Rada Państwa uznała: 1) że gdy były Assesor Kazańskiego Gubernialnego Rządu Połowinkin, jako też Radzca Moskotilnikow, mają nieodjęte prawo na otrzymanie oznaczoney w NAWYRZSZYCH Ukazach 1826 i 1828 roku *wedle rangi płacy*, albowiem pierwszy był oddalony od obowiązku z oddaniem pod sąd i zaprzestaniem w tymże czasie wydawania mu płacy, ostatni zaś, chociaż podał prośbę o uwolnienie go dla choroby, lecz nie otrzymawszy go jeszcze, przez dziesięć potem dni również był od zajmowanego przezeń obowiązku oddalony, z dopuszczeniem na miejsce tego drugiego w późniejszym czasie zatwierdzonego. Prócz tego i sam ukaz o jego odstawce, wydany już we cztery miesiące po oddaleniu od obowiązku, nie był mu objawiony, i ani pasportu, ani świadectwa mu nie wydano, a zatem skutek oddania Moskotilnikowa pod sąd nastąpił podczas zostawiania jego w rzeczywistej służbie, z powodu zaś nieobjawienia mu ukazu o odstawce, na mocy wyżej pomienioney opinii Rady Państwa z dnia 2 Kwietnia 1827 roku, ten urzędnik i w późniejszym nawet czasie nie mógł uważać się za uwolnionego *wedle własnego życzenia*. 2) Że oba ci urzędnicy oddaleni zostali od obowiązku przed nastaniem NAWYRZSZEGO Ukazu z dnia 26go Marca 1826 roku, a zatem co do pensyi po dzień wydania tego prawa ulegli mocy postanowienia Komitetu Ministrów, w Ukazie Rządzącego Senatu z dnia 24 Lutego 1816 roku wyrażonego, na mocy którego, *połowa płacy* zostającym pod sądem nie była wydawaną. 3) Że Połowinkin zostawał bez miejsca do ukończenia w 1831 roku prowadzoney o nim i Moskotilnikowie sprawy, lecz ten ostatni jeszcze podczas odbywania się nad nim sądu był naznaczony w 1827 roku urzędnikiem do szczególnych poleceń przy Kazańskim Cywilnym Gubernatorze, z naznaczeniem płacy, a przeto od dnia naznaczenia go na ten obowiązek, na mocy NAWYRZSZEGO Reskryptu z dnia 21 Grudnia 1815 roku i postanowienia Komitetu Ministrów z dnia 22 Listopada 1827 roku, zabraniających urzędnikom pobierać podwójne wyznaczenia płacy, niema on prawa na otrzymanie naznaczonych ukazami 1826 i 1828 roku wsparcia podczas zostawiania pod sądem i wynagrodzenia po usprawiedliwieniu się. Na skutek tego, Rada Państwa *postanowiła*: Moskotilnikowu i Połowinkinowu wypłacić zupełną *wedle ich rang pensyą z wojskowych wyznaczeń* od dnia wyścia NAWYRZSZEGO Ukazu z dnia 26 Marca 1826 roku: pierwszemu po dzień naznaczenia go w 1827 roku urzędnikiem do szczególnych poleceń przy Cywilnym Gubernatorze, ostatniemu zaś po dzień objawienia mu dnia 9 Lutego 1831 roku wyroku Rządzącego Senatu, uwalniającego ich zpod sądu, postępując na teyże zasadzie nadal przy rozstrzyganiu podobnych spraw. — Na takowey opinii napisano: JEHO CESARSKA MOŚĆ opinią, która nastąpiła na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, w przedmiocie wypłacenia byłym Kazańskiemu Gubernialnemu Rządu Radzcy Moskotilnikowu i Assesorowi Połowinkinowi płacy za czas zostawiania ich pod sądem, NAWYRZĘZ zatwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Za Prezydenta Rady Państwa podpisał: Hrabia Litt. Dnia 12 Lutego 1854 roku. (Z Powszechnego Zebrania Senatu Moskiewskich Departamentów. Dnia 21 Marca 1854 roku.) (G. S.)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

ГЕРМАНИЯ.

Франкфуртъ на Майнѣ, 9-го Апрѣля.

Наша полиція старается теперь принимать всѣ мѣры, требуемыя временемъ и обстоятельствами. У всѣхъ городскихъ воротъ давно уже находятся Полицейскіе Чиновники, строго осматривающіе бумаги каждаго приѣзжающаго иностранца. Почтамту предписано не давать на легкой повозкѣ мѣста ни одному иностранцу, котораго паспортъ не былъ предъявленъ здѣшней Полиціи. (Спб. В.)

БЕЛЬГИЯ.

Брюссель, 15-го Апрѣля.

(Изъ Брюссельскихъ Журналовъ.)

Военный Министръ издалъ отъ 11-го с. м. едѣдующую инструкцію къ Генераламъ и Оберъ-Офицерамъ, на случай безпорядковъ или народныхъ скопищъ, опасныхъ для общественнаго спокойствія: „Въ силу 106 статьи Уголовнаго Судопроизводства, 131 и 132 ст. закона отъ 28-го Жерминаля VI года, каждому Офицеру, начальствующему войсками, отрядами, караулами, патрулями, повелѣвается поступать по слѣдующимъ распоряженіямъ: 1) Въ случаѣ нападенія на лица или ихъ собственность, Командующій войсками долженъ немедленно, съ употребленіемъ въ случаѣ нужды оружія, взять подъ стражу виновниковъ безпорядка, или по крайней мѣрѣ разсѣять ихъ и принять всѣ мѣры къ охраненію лицъ и домовъ, подвергнувшихся опасности. 2) Если войска не могутъ подоспѣть до расхищенія имущества мятежниками, то командующій немедленно долженъ разослать повелѣнія о взятіи подъ стражу всѣхъ виновныхъ, находящихся внутри Государства. 3) Командиры войскъ, разставленныхъ на улицахъ и площадяхъ, должны, по первому требованію Городоваго Начальства, разсѣять всѣ толпы черни, и захваченныхъ отдать подъ стражу. 4) Во всѣхъ помннутыхъ случаяхъ войска могутъ употребить силу оружія противъ тѣхъ, которые будутъ сопротивляться мѣрамъ Начальства или отряжать силу силою.“

— Вовесь вчерашній день значительная часть войскъ въ здѣшнемъ городѣ находилась подъ ружьемъ. Повсюду караулы были усилены и въ разныхъ мѣстахъ поставлены военные отряды. Потому-то вчера и сегодня спокойствіе нигдѣ не было нарушено. Должно надѣяться, что сѣи чрезвычайныя мѣры будутъ кратковременны.

— Г. Марюель де ла Боссьеръ, одинъ изъ Редакторовъ газеты *Lynx*, получилъ повелѣніе выѣхать изъ Бельгіи.

— Генералъ Бузенъ назначенъ Военнымъ Губернаторомъ въ Брюссель.

— На сѣихъ дняхъ ожидаютъ сюда Лорда Дургема.

— Г. Нотомбъ посланъ вчера въ Парижъ съ особеннымъ порученіемъ.

— На небольшой башнѣ дома, занимаемаго Г. Брукеромъ, выставленъ на сѣихъ дняхъ телеграфъ.

— Ожерелье Г-жи Финкъ, оцененное въ 30,000 франковъ, возвращено ей. Прекрасная статуя, принадлежащая ей мужу и почитаемая за произведеніе Кановы, найдена въ цѣлости подъ мусоромъ. (Спб. В.)

ФРАНЦИЯ.

Парижъ, 12-го Апрѣля.

Во вчерашнемъ засѣданіи Палаты Перовъ Маршалъ Султъ представилъ принятый Палатою Депутатовъ проектъ закона о наборѣ 80,000 человекъ изъ очереди 1833 года. Послѣ того продолжаемы были совѣщанія о проектѣ закона касательно положенія сухопутныхъ и морскихъ офицеровъ. Въ концѣ засѣданія Министръ Внутреннихъ Дѣлъ предложилъ между прочимъ давно ожидаемый и уже принятый Палатою Депутатовъ проектъ закона о Городовыхъ Начальствахъ.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи Палаты Перовъ, при открытіи котораго не было ни одного Министра, Графъ Рейль читалъ докладъ о проектѣ закона, коимъ требовалось 2 милліона франковъ на военные пенсіоны. Въ продолженіе послѣдовавшихъ за симъ совѣщаній о сухопутныхъ и флотскихъ офицерахъ, вошелъ въ залу Министръ Иностранныхъ Дѣлъ и тотчасъ попросилъ прзволенія говорить. „Военный Министръ — сказалъ онъ — теперь задержанъ очень важными дѣлами; но какъ ему желательно присутствовать при настоящемъ преніи, то онъ поручилъ мнѣ просить Васъ объ отсрочкѣ онаго. Правительство считаетъ долгомъ уведомить Васъ въ то же время о другомъ предметѣ, требующемъ всего Вашего вниманія. Палатѣ извѣстны послѣдствія безпокойствъ, происходившихъ 9-го с. м. въ Лионѣ. Войска оказали величайшую храбрость и дѣятельность. Побѣда осталась на сторонѣ закона. Мѣ-

ВІАДОМОСТІ ЗАГРАНИЧНЕ.

НИЕМЦЫ.

Frankfort nad Menem, dnia 9 Kwietnia.

Поліція наша стара сія teraz przedsiębrać wszelkie środki, jakich wymagają czas i okoliczności. Po wszystkich bramach miasta oddawna już znajdują się Urzędnicy policyjni, którzy ściśle przeglądają papiery każdego przybywającego cudzoziemca. Urzędowi pocztowemu zalecono, nie dawać na lekkiej powozce miejsca żadnemu z cudzoziemców, którego pasport nie był zawiniony w tutejszej Policyi. (G. S. P.)

BELGIA.

Bruxella, dnia 15 Kwietnia.

(Z Dzienników Brukselskich.)

Minister wojny wydał pod dniem 11 b. m. następną instrukcję do Jenerałów i wyższych oficerów, na przypadek nieporządków, lub nieprawnych gromadzeń się ludu, niebezpiecznych dla spokojności powszechney: „Na mocy paragrafu 106 Kryminalnego sądownego postępowania, art. 131 i 132, ustawy pod dniem 28 Żerminal roku VI, każdy oficer, dowodzący wojskiem, oddziałem, strażą, patrolom, obowiązany jest postępować podług następnych przepisów: 1) W przypadku napadu na osoby, lub na ich własność, dowodzący wojskami, powinien niezwłocznie, z użyciem, w razie potrzeby, broni, wziąć pod straż burzycieli spokojności, lub przynajmniej ich rozprędzić i przedsięwziąć wszelkie środki dla ocalenia osób i domów, wystawionych na niebezpieczeństwo. 2) Jeżeli woyska nie mogą zdążyć przed zrabowaniem własności przez buntowników, wtenczas dowodzący natychmiast winien jest rozesać rozkazy dla przytrzymania wszystkich przestępców, znajdujących się wewnątrz Państwa. 3) Naczelnicy woysk rozstawionych po ulicach i placach, obowiązani są na pierwsze wezwanie przez Zwierzchność mieyską, rozprędzac kupy pospólstwa i przytrzymanych oddawać pod straż. 4) We wszelkich pomienionych przypadkach, woyska mogą działać orężem przeciw wszystkim, opierającym się środkom przez Zwierzchność przepisany, lub użyć siły na odparcie siły.“

— Przez cały dzień wczorajszy znaczna część woysk w tutejszem mieście stała pod bronią. Wszędzie straże były powiększone i po rozmaitych mieyscach rozstawiono oddziały woysk. Z teyto właśnie przyczyny wczora i dzisiaj nigdzie spokojność nie była naruszona. Spodziewać się należy, iż te nadzwyczajne środki nie długo trwać będą.

— Maruel de la Bossier, jeden z Redaktorów gazety *Lynx*, otrzymał rozkaz oddalenia się z Belgii.

— Jenerał Buzen mianowany został Wojennym Gubernatorem w Bruxelli.

— W tych dniach oczekują tu Lorda Durhama.

— Pana Notomb wysłano wczora do Paryża, ze szczególnym poleceniem.

— Na niewielkiej baszcie domu, w którym mieszka P. Brouckere, w tych dniach wystawiono telegraf.

— Naszyynik Panny Fink, oceniony 30,000 franków, powróconym jej został. Piękną statugę, będącą własnością jej męża, którą uważają za dzieło Kanowy, znaleziono nieuszkodzoną pod gruzem. (G. S. P.)

FRANCJA.

Paryż, dnia 12 Kwietnia.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby Parów, Marszałek Soult, przedstawił przyjęty przez Izbę Deputowanych projekt do prawa, względem zaciągu do woyska 80,000 żołnierzy, z kolei na rok 1833. Poczem odbywały się daley narady o projekcie do prawa względem służby lądowych i morskich oficerów. Pod koniec posiedzenia, Minister spraw wewnętrznych wniósł między innemi, dawno oczekiwany i przyjęty już przez Izbę Deputowanych projekt do prawa, o mieyskich zwierzchnościach.

— Na dzisiejszem posiedzeniu Izby Parów, za otwarciem którego, nie było żadnego Ministra, Hr. Reil czytał zdanie sprawy w rzeczy projektu do prawa, przez który żądano dwóch milionów franków na pensye w woysku. Poczem w ciągu odbywających się narad względem oficerów lądowych i na flocie, wszedł do sali Minister spraw Zagranicznych i natychmiast prosił o głos. „Minister wojny — rzekł on — zajęty jest dopiero ważnemi sprawami; że zaś życzy on sobie byż obecnym podczas dopiero toczących się rozpraw, przeto polecił mi upraszać WPP. o odłożenie ich do dalszego czasu. Rząd poczytuje sobie za obowiązek, uwiadomić WPP. razem o innym przedmiocie, który powinien zwrócić na siebie całą uwagę. Wiadome są Izbie skutki rozruchów, zaszłych dnia 9 b. m. w Lyonie. Woyska okazały największą odwagę i działalność. Zwycięstwo przechyliło się na stronę prawa. Buntownicy zostali zmuszeni zając ściśnioną pozycyą w środku

тежники принуждены были занять сосредоточенную позицию въ центрѣ города. Сраженіе продолжалось и на другой день; но мы не сомнѣваемся въ успѣхѣ. Если бы впрочемъ Правительство возымѣло нужду въ содѣйствіи Палаты, оно бы обратилось къ нимъ съ совершеннымъ и безусловнымъ довѣріемъ. — После сей рвчи, которая произвела глубокое впечатлѣніе на присутствующихъ, *Министръ Финансовъ* предложилъ проектъ закона о размѣнѣ части Пале-Рояля, не принадлежащей Королевской фамилии; на нѣкоторыя казенныя имущества. Засимъ большинствомъ голосовъ было положено продолжать поминутое совѣщаніе объ офицерахъ, не взирая на отсутствіе Военнаго Министра.

— Въ обѣихъ Палатахъ вчера и сегодня, Члены не столько занимались Парламентскими совѣщаніями, сколько разговорами о событіяхъ въ Лионѣ.

— Вчера пронесся слухъ, что и въ Греноблѣ, по выступленіи тамошняго гарнизона въ Лионъ, произошли безпокойства.

— Купечество Тулузское и виноградары Департамента Верхней Гаронны приступили къ протесту, поданному противъ новаго тарифа Бордоскими купцами и содержащими виноградныхъ садовъ въ Жирондскомъ Департаментѣ.

13-го Апрѣля.

Префектъ Ронскаго Департамента, Государственный Совѣтникъ *Гаспаренъ*, издалъ 11-го Апрѣля слѣдующую прокламацію: „Жители Лиона! Продолженіе тягостнаго состоянія, въ которомъ находится Лионъ, должно приписать небольшому числу мятежниковъ, вторгающихся въ дома и снова начинающихъ стрѣлять въ нѣкоторыхъ частяхъ города. Позволить въ сихъ обстоятельствахъ свободное сообщеніе между жителями, значило бы дать бунтовщикамъ средства перемѣнять свои позиции; имѣть между собою переговоры, и распространять безпорядокъ и смутеніе по всемъ мѣстамъ. Но чтобы сіе стѣсненное положеніе, происходящее отъ безпокойствъ, которымъ жители не умѣли воспротивиться съ надлежащею силою; содѣлать не столько ощутительнымъ, Начальство дозволяетъ всякое свободное сообщеніе между женскимъ поломъ. Жители предмѣстья ла Гильотьеръ, чувствуя вполнѣ цѣну такого состоянія, принудили вчера мятежниковъ прекратить огонь; и тѣмъ возвратили себѣ спокойствіе. Подражайте имъ; соединитесь въ каждой улицѣ, въ каждомъ кварталѣ съ своими сосѣдями для принятія общихъ мѣръ, чтобы нарушители порядка не находили убѣжища въ домахъ вашихъ; и не подвергали васъ чрезъ то пагубнымъ слѣдствіямъ; строгой военной дисциплины. Все тотчасъ приметъ тогда другой видъ, и вы опять спокойно предадитесь вашимъ занятіямъ и привычкамъ. Внемлите голосу Начальства, которое подаетъ вамъ истинныя средства для прекращенія безчинствъ.“

— По словамъ газеты *le National*, во всѣ области Франціи послано повелѣніе, приостановить отпуски полубатальоновъ и шестыхъ эскадроновъ, и всѣ сѣверныя и восточныя гарнизоны соединить въ два Корпуса, изъ коихъ одинъ состоятъ будетъ подъ Начальствомъ Маршала *Султына*, а другой подъ командою Маршала *Жерара*. Причиною сей мѣры поминутая газета полагаетъ не только внутренняго безпокойства во Франціи, но и запутаннаго дѣла Швейцаріи.

— Въ Мониторѣ сказано: „Спокойствіе въ Парижѣ восстановлено. Анархисты имѣли ужасныя замыслы; многие изъ нихъ взяты подъ стражу. Начальство бодрствуетъ и употребитъ сильнѣйшія мѣры для подавленія мятежниковъ. Усердіе національной гвардіи, преданность войскъ, непоколебимая рѣшимость Правительства должны вразумить безумныхъ, что имъ надлежитъ отказаться отъ своихъ нелѣпыхъ намѣреній, если не изъ любви къ отечеству, то по крайней мѣрѣ изъ любви къ самимъ себѣ. Но если ни какія предостереженія не помогутъ, тогда не должны они имѣть ни малѣйшей надежды на пощаду, которая, при теперешнемъ состояніи Франціи, была бы непростительною слабостью.“

14-го Апрѣля.

Journal de Paris отъ 13-го с. м. сообщаетъ слѣдующія подробныя извѣстія о послѣднихъ безпорядкахъ въ Парижѣ:

Еще вечеромъ 12-го числа нѣсколько человекъ показались въ улицахъ Сентъ-Дени и Сентъ-Мартенъ съ криками: „Да здравствуютъ Лионцы!“ При появленіи патрулей они разсѣялись. Эти низкія выходки, хотя и не имѣли важныхъ послѣдствій, но были признаками преступныхъ намѣреній. 13-го числа утромъ мѣстное Начальство было уведомяно, что злоумышленники, испуганные взятіемъ подъ стражу

миаста. Не устала война дня слѣдующаго; но не вѣрныя о помыслѣмъ skutku. Зрѣнію, еслибы Рząd чулъ потребу wspólnego Izb działania, udatby się do nich z zupełnymъ i bezwarunkowymъ zaufaniem.“ Po tej mowie, która sprawiła na obecnychъ głębokie wrażenie, Minister Finansówъ podał projektъ do prawa, o wymienieniu części *Palais Royal*, nie należącej do rodziny Królewskiej, na niektóre dobra skarbowe. Później większością głosówъ postanowiono dalej odhylać pomienione narady względemъ oficerówъ; bezъ względu na nieobecność Ministra wojny.

— W obu Izbachъ wczora i dzisiaj, rozmowy o wypadkachъ w Lyonie, więcey zajmowały członkówъ, jak narady parlamentowe.

— Wczora wieść się rozbiegła, iż w *Grenoble*, po wyściu tamcznego garnizonu do Lyonu, wszczęły się rozruchy.

— Stan kupiecki w *Toulouzie* i właściciele winnic w departamencie *Gorney Garonny*, przystąpili do protestacyi podanej przeciwko nowej taryffie, przez kupcówъ w *Bordeaux*; i utrzymujących winnice w departamencie *Girondy*.

Dnia 13.

Prefekt departamentu Rodanu, Radzca Stanu *Gaspardin*, wydał dnia 11 Kwietnia następną proklamacyą: „Mieszkańcy Lyonu! Uciążliwości nieustające przykreго stanu, w jakimъ się znajduje Lyon, przypisać należy niewielkiej liczbie buntowników, wdzierającychъ się do domówъ i znowu zabierającychъ się do strzelania w niektóre części miasta. Pozwolić w tychъ okolicznościachъ mieszkańcomъ, komunikować się z sobą bezъ przeszkody, jedno znaczyłoby, co następnie rokoszomъ szkodki do zmieniania pozycyi, do ułatwiania zмовы między niemi, i do rozprzestrzenienia rozruchów i niepokojówъ we wszystkichъ miejscachъ. Lecz, aby to ściśnione położenie, będące skutkiemъ rozruchówъ, którymъ mieszkańcy nie umieli się oprzeć zъ należytą siłą, uczynić nie takъ uciążliwymъ, Zwierzchność zezwała na wszelką wolną komunikacyą między pćcią żeńską. Mieszkańcy przedmieścia *la Guillotier*, znając całą niedogodność takowego położenia, zmusili wczora buntowników do przerwania ognia, i tѣmъ wrócili dla siebie spokojność. Idźcie za ichъ przykłademъ, połączcie się na każdej ulicy, w każdymъ kwartale ze swojemi sąsiadami, dla przedsięwzięcia wspólnie środkówъ, iżby burzyciele porządku nie znajdowali przytułku w domachъ waszychъ, a przezъ to nie wystawiali was, na zgubne następstwa karności wojskowej. Wszystko rychło weźmie inną postać, i znowu spokojnie wrócicie do zwykłychъ swychъ zatrudnień i sposobu życia. Usłuchajcie głosu Zwierzchności, która podaje wamъ prawdziwe środki, dla położenia końca przestępnymъ zamachomъ.“

— Według słówъ gazety *le National*, do wszystkichъ prowincy Francyi posłano rozkazъ, aby wstrzymać się zъ urlopowaniem półbatalionówъ i szóstychъ szwadronówъ, a wszystkie północne i wschodnie garnizony, połączyć we dwa korpusy, zъ których jeden będzie zostawałъ pod dowództwemъ Marszałka *Soult*, a drugi pod rozkazami Marszałka *Gerard*. Przyczyną takowego rozporządzenia, jak pomieniona wnosi gazeta, nie tylko są wewnętrzne zamieszki we Francyi, lecz i powikłane sprawy Szwajcaryi.

— W *Monitorze* powiedziano: Spokojność w Paryżu przywrócono. Anarchiści mieli straszliwe zamiary; wielu zъ nichъ pod strażъ wzięto. Zwierzchność czuwa na nieprzerwanie i użyje najsurowszychъ środkówъ dla przytłumienia buntowników. Gorliwość gwardyi narodowej, wierność i poświęcenie się wojsk, niezachwiana determinacya Rządu, powinny przywieść do rozumu zaślepionychъ, i przekonać, iż muszą się wyrzec swychъ nierozsądnychъ zamiarówъ, jeżeli, nie przezъ miłość dla bocyzny, to przynajmniej zъ miłości ku samymъ sobie. Lecz jeśli żadne przestrogi nic nie sprawią, wtenczas niechъ się nie spodziewają najmniejszego sfolgowania, które w teraźniejszymъ stanie Francyi, byłoby nieprzebaczoną słabością.

Dnia 14.

Journal de Paris pod dniemъ 13 b. m. podaje następnę szczegółowe wiadomości o ostatnichъ rozruchachъ w Paryżu:

Jeszcze wieczoremъ dnia 12, kilkunastu ludzi ukazało się na ulicachъ *St. Denys* i *St. Martin*, wydając okrzyki: *Niechъ żyją Lyonczycy!* Za ukazaniem się patrolówъ, oni się rozpięrzeli. Nikczemne te przechwałki, chociaż nie miały ważnychъ następstwъ, były jednakże oznakami występnychъ zamiarówъ. Dnia 13 rano Zwierzchność miejscowa została uwiadomiona, iż ludzie, szkodziли mający zamiary, strwożeni uwieźnieniemъ nie-

нѣкоторыхъ изъ ихъ начальниковъ, снова ободрившись и намѣреваются въ теченіе этого дня сдѣлать отчаянное нападеніе. Въ слѣдствіе сего взяты были немедленно пужныя мѣры предосторожности и войскамъ вѣрно быть въ готовности.

Около 5 часовъ нѣсколько человекъ, вооруженныхъ ружьями, остановили ѣхавшія мимо извозицы кареты и стали дѣлать изъ нихъ баррикады. Они избрали для сего то самое мѣсто, которое занято было мятежниками во время буйства 5-го и 6-го Юния. — Сентъ-Мери содѣлался снова театромъ ихъ гнусныхъ подвиговъ. Въ улицахъ: Обри-ле-Буше, Бобуръ, Трансноненъ, Сентъ-Мери, Этювъ, Мобюе и Вьельзандріетъ, а равно въ Сень-Дени, Сентъ-Мартенъ и Сентъ-Авуа сдѣланы были баррикады. — Двѣ изъ нихъ немедленно разрушены, причемъ мятежники потеряли нѣсколько человекъ.

Въ 7-й части злоумышленники умертвили одного барабанщика, и одного гренадера 7-го легіона, которые шли спокойно по улицѣ, не обращая ни на кого вниманія. Это убійство исполнило негодованіемъ народъ и въ особенности мастеровыхъ. Одинъ Батальонный Командиръ, ѣхавшій съ приказаніями въ 12-й легіонъ, былъ раненъ пулею въ руку и бокъ. Онъ еще живъ и врачи надѣются спасти его.

Національная гвардія собралась по первому призыву и немедленно въ отличномъ порядкѣ выступила противу мятежниковъ. На концѣ улицы Св. Евстафія она дружно бросилась на баррикады и мгновенно разрушила онѣя. При семъ нападеніи Полковникъ 4-го легіона Г. Шанюи былъ раненъ пулею въ руку.

Послѣ сего мятежники сдѣлали нѣсколько покушеній на предмѣстія Св. Антонія и Св. Іакова. — Во многихъ улицахъ сихъ предмѣстій устроены были также баррикады; но онѣ вскорѣ были разрушены сильными патрулями линійныхъ войскъ и 11-го легіона національной гвардіи. — На площади Св. Михаила сдѣлано съ обѣихъ сторонъ по нѣскольку выстрѣловъ и спокойствіе возстановилось.

Мятежники со всѣхъ сторонъ окружены войсками Генерала Бюжо, расположенными близъ ратуши. Имъ не возможно спастись, и если они сами не сдадутся къ завтрашнему утру, то должны будутъ выдержать сильное нападеніе.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ во все время не сходилъ съ лошади. Онъ вмѣстѣ съ Генераломъ Бюжо находился при разрушеніи баррикады. Одинъ молодой аудиторъ Государственнаго Совѣта, бывшій возле него, раненъ пулею въ плечо.

Національная гвардія на всѣхъ пунктахъ оказала необыкновенную твердость и мужество. Ей усердно помогали линійныя войска (коихъ число простирается до 40,000 человекъ). Мы надѣемся, что всѣ усилія мятежниковъ останутся тщетными.

— Во второмъ изданіи сей газеты (14-го числа) напечатано:

Вчера вечеромъ отданъ былъ приказъ остановить преслѣдованіе мятежниковъ до утра, въ томъ предположеніи, что они не устоятъ противу атаки войска, одушевленнаго необыкновеннымъ мужествомъ. И действительно, 14-го числа рано утромъ, послѣ кратковременной перестрѣлки, злоумышленники вынуждены были сдаться. Множество изъ нихъ легли на мѣстѣ, остальные всѣ задержаны.

Въ половинѣ 7-го часа Герцоги Орлеанскій и Немурскій, со свитою объѣзжали улицы, бывшія театромъ горестныхъ безпорядковъ. — Въ улицѣ Св. Мартенъ сдѣланъ былъ по нимъ залпъ изъ нѣсколькихъ ружей, но къ счастью никто не раненъ. Войска, бывшія свидѣтелями сего гнуснаго злодѣяства, ворвались въ домъ, откуда пуцены были выстрѣлы и не пощадили ни одного изъ измѣнниковъ.

— Вчера Король, въ сопровожденіи Герцоговъ Орлеанскаго и Немурскаго, Принца Жуанвильскаго и Маршаловъ Суалти и Жерара, дѣлаа съ собою смотръ на Тюльерійскомъ дворѣ двумя пѣхотнымъ и одному конному полкамъ. Послѣ парада Его Величество, окруженный всѣми Членами Королевской фамиліи, принималъ въ Маршальской залѣ Офицеровъ означенныхъ полковъ и произнесъ къ нимъ слѣдующую рѣчь: „Любезные Мои сослуживцы! Я хотѣлъ сдѣлать васъ участниками удовольствій, чувствуемаго нынѣ Мною, и облегчить глубокую скорбь души Моей, объявивъ вамъ, что горестныя мятежи, 4 дня продолжавшіеся въ Лионѣ, наконецъ прекращены побѣдою порядка и законовъ, — сихъ поручителей нашихъ постановленій и правъ, запечатлѣнныхъ кровію храбрыхъ вашихъ товарищей. Оплакивая потерю сихъ достойныхъ воиновъ, и особенно Полковника Мунье, со славою падшаго за дѣло отечества, мы находимъ по крайней мѣрѣ отраду въ той мысли, что армія вновь явила націи доказательство своей вѣрности, мужества и па-

которыя зъ ихъ начальниковъ, знову набрали оту chy, и mają zamiar w ciągu dnia bieżącego uczynić silny z rozpaczы napad. W skutek tego przedsięwzięto niezwłocznie potrzebne środki ostrożności, i wojskom rozkazano znajdować się w gotowości.

Około godziny 5tej, kilkunastu ludzi, uzbrojonych w karabiny, zatrzymało przechodzące мимо pojazdy furmańskie, i zaczęło wznosić z nich barrykady. Ku temu wybrali oni toż samo miejsce, jakie zajmowali buntownicy w czasie powstania dnia 5 i 6 Czerwca. St. Mery znowu się stał sceną ich zbrodniczych czynów. Na ulicach Aubry le Bouche, Beaubourg, Transnonen, St. Mery, Etuve, Moubue i Velsandriet, równie jak na St. Denys, St. Martin i St. Avis, zostały wzniesione barrykady. Dwie z nich natychmiast obalono, przy czém buntownicy utracili kilku ludzi.

W 7mej części, nieprzyjaciele porządku zabili jednego dobosza i jednego grenadjera 7meo legionu, którzy szli spokojnie przez ulicę, nie dając na nikogo względu. To zabójstwo przejęło lud niechęcią, a mianowicie robotników. Jeden dowódzca batalionowy, który jechał z rozkazami do legionu 12go, został raniony kulą w rękę i bok. On jeszcze jest przy życiu i lekarze mają nadzieję uratować go od śmierci.

Gwardya narodowa zgromadziła się na pierwsze wezwanie, i niezwłocznie w największym porządku, wyruszyła przeciw buntownikom. W końcu ulicy Sw. Eustache'go hurmem rzuciła się ona na barrykady i w mgnieniu oka je zniósła. W tém uderzeniu, Półkownik 4go legionu, P. Chapuy, został raniony kulą w rękę.

Pocém buntownicy kilkakrotnie kusili się opierać przedmiescia Sw. Antoniego i Sw. Jakóba. Na wielu ulicach tych przedmieść, także wzniesione były barrykady, które atoli wkrótce zniszczyły silne patrole wojsk liniowych i 11go legionu gwardyi narodowej. — Na placu Sw. Michala, po daniu kilkakroć z obu stron ognia, spokojność została przywróconą.

Woyska Jenerała Bugeaud, stojące przed Ratuszem, ze wszystkich stron otoczyły buntowników. Nie ma dla nich nadziei ratunku, i jeśli sami nie poddadzą się do jutrzejszego ranka, będą musieli wytrzymać mocne uderzenie.

— Minister spraw wewnętrznych przez cały czas nie zsiadał z konia, i razem z Jenerałem Bugeaud, znajdował się przy obalaniu barrykad. Jeden młody auditor Rady Stanu, który był obok niego, został raniony w ramie.

Gwardya narodowa na wszystkich punktach okazała niezwyčajną stałość i męstwo. Gorliwie jej dopomagały woyska liniowe, (których liczba wynosi do 40,000 żołnierzy). Mamy nadzieję, iż wszelkie usiłowania buntowników, pozostaną bez skutku.

— W drugim wydaniu tej gazety dnia 14 wydrukowano:

Wczora wieczorem wydano rozkaz wstrzymać się ze ściganiem buntowników do rana, w tém przypuszczeniu, iż oni nie zdołają oprzeć się napadowi wojsk, zagrzanych niezwyčajnym męstwem. Rzeczywiście dnia 14 zrana, po niedługim odstrzeliwaniu się, buntownicy przymuszani byli poddać się. Wielu z nich padło na miejscu, pozostałych wszystkich przytrzymano.

O godzinie pół do siódmej, Xiążę Orleański i Nemours ze switą, objeżdżali ulice, które były sceną zasmucających zaburzeń. Na ulicy St. Martin, dano do nich ognia z kilku karabinów, lecz, na szczęście, nikt nie odniósł rany. Woyska, co były świadkami tego sromotnego bezprawia, przedarły się do domu z którego wyszły strzały, i nie zostawiły przy życiu żadnego ze zdrajców.

— Wczora Król, w towarzystwie Xiążąt Orleańskiego i Nemours, Xięcia Joinville, Marszałków Soult i Gerard, odbył przegląd na dziedzińcu Tuilleryjskim, dwóch piechotnych półków i jednego konnicy. Po parady J. K. M. otoczony wszystkimi członkami rodziny Królewskiej, przyjmował w sali Marszałków, oficerów pomienionych półków, i miał do nich następną mowę: „Mili moi towarzysze służby! Chciałem was uczynić uczestnikami ukontentowania, jakiego dopiero doznaję; i ulżyć w głębokiej boleści duszy mojej, mogąc wam oświadczyć, iż zasmucające bunt, przez dni 4ry trwające w Lyonie, stłumione nakoniec zostały zwycięstwem porządku i praw, które są rekoymią naszych ustaw i praw, uświęconą krwią walecznych waszych spółtowarzyszów. Opłakując stratę tylu zacnych wojowników, a mianowicie Półkownika Mounier, ze sławą poległego za sprawą oyczyzny, znajdujemy przynajmniej pociechę w tej myśli, iż woysko nanowo dało dowody narodowi swej wierności, męstwa i patriotyizmu. Chciałem wam oświadczyć moją wdzięczność za

триотизма. Вамъ хотѣлъ Я объявить Мою признательность за гарнизонъ Лионскій, вмѣстѣ съ полнымъ убѣжденіемъ, что армія во всякое время будетъ оказывать себя вѣрно своему долгу и чести Франціи; она всегда найдетъ Меня готовымъ вспомоствовать ей, потому, что Я умѣю цѣнить ея благородныя чувствованія и великія услуги отечеству. — По окончаніи сей рѣчи, радостныя восклицанія раздались со всѣхъ сторонъ. Король глубоко тронутый, сказалъ: „Не могу выразить, сколько трогаютъ Меня чувствованія вашей преданности къ отечеству и престолу. Еще разъ повторю вамъ о всегданнемъ искреннемъ расположеніи Моёмъ къ арміи, потому, что Я воспитанъ былъ въ рядахъ оной и во всякое время готовъ раздѣлять ея опасности и славу, по примѣру юныхъ лѣтъ Моихъ.“ Послѣ сихъ словъ Офицеры удалились изъ залы.

15-го Апрѣля.

Въ *Journal de Paris* содержится слѣдующее: „Анархія, подавленная въ Парижѣ, въ то же время прекращена на всѣхъ пунктахъ Франціи, гдѣ затѣвались заговоры и преступныя намѣренія. Въ Лионѣ всѣ сообщенія опять возстановлены, и послѣ бѣдственныхъ дней наступили спокойствіе и порядокъ. — Въ Ст. Этьеннѣ мятежники 11-го Апрѣля осадили ружейный заводъ, устроили баррикады и начали перестрѣлку. Но войска и жандармы въ нѣсколько часовъ разсѣяли толпы черни и возстановили тишину во всемъ городѣ. Въ Оксеръ, Дижонъ, Маконъ, Шалонъ и Неверъ спокойствіе не было нарушено, не смотря на разныя ложныя слухи, разсѣваемые Анархистами.

— Уже два дня газета *La Tribune* распространяла нелѣпный слухъ, что между Лиономъ и Парижемъ весь народъ возсталъ противъ Правительства; въ слѣдствіе сего Полиція пріостановила изданіе сей газеты, запечатавъ типографію оной.

— По утру 11-го Апрѣля чернь въ Шалонѣ покушалась заграбить провѣздъ черезъ мостъ драгунамъ, откомандированнымъ въ Лионъ. Но 7-й пѣхотный полкъ взявъ штурмомъ баррикады, сдѣланныя изъ телегъ, и побросавъ ей послѣднія въ рѣку Сону, послѣ чего драгуны отправились въ назначенный имъ путь. Въ 10 часовъ вступили въ городъ 3 эскадрона егерей изъ Безансона, и спокойствіе было возстановлено.

— По словамъ *Gazette de France*, борьба партій въ Испаніи начинаетъ принимать новый, болѣе опасный характеръ. Теперь едва ли подлежитъ сомнѣнію, что въ Мадридѣ происходило революціонерное движеніе. Еще нѣтъ подробныхъ извѣстій о семъ событіи; съ другой стороны *Мерино* съ 1000 человекъ вторгнулся въ Старую-Кастилію, и *Донъ Карлосъ* съ отрядомъ изъ 2000 человекъ хотѣлъ за нимъ послѣдовать.

— Вчера забрано здѣсь болѣе 100 человекъ подъ стражу.

16-го Апрѣля.

Король посѣтилъ сегодня Г. *Шапю*, Полковника 4-го легіона національной гвардіи, раненаго 14-го с. м. пулею въ руку.

— Г. *Байлю*, сынъ Депутата, умеръ отъ полученной имъ раны.

— Вчера въ продолженіе совѣщаній Палаты Перовъ, Великій Хранитель *Печатей* подаль Президенту слѣдующій Королевскій декретъ:

Въ силу 28-й статьи Хартіи, по которой преступленія противъ Величества и безопасности Государства подлежатъ суду Палаты Перовъ, и по тому обстоятельству, что въ нѣкоторыхъ мѣстахъ Франціи, именно въ Лионѣ 9-го и 10-го Апрѣля, въ Ст. Этьеннѣ 11-го и 12-го Апрѣля и въ Парижѣ 13-го и 14-го Апрѣля происходили мятежи въ слѣдствіе замысловъ противъ общественнаго спокойствія, виновники коихъ должны быть открыты и наказаны Палатою Перовъ, постановили Мы слѣдующее: *Ст. 1.* Палата Перовъ имѣетъ немедленно собраться, равно какъ и всѣ отсутствующіе Члены, если они не удерживаются законною причиною отъ пріѣзда въ Парижъ. *Ст. 2-я.* Суду сей Палаты подлежатъ всѣ лица, взятые подъ стражу въ качествѣ зачинщиковъ или сообщниковъ вышепомянутыхъ замысловъ. *Ст. 3-я.* Касательно судебного слѣдствія, Палата должна придерживаться формъ, какія доселѣ были наблюдаемы ею. *Ст. 4-я.* Нашъ Генераль-Прокуроръ при здѣшнемъ Королевскомъ Судѣ, Г. *Мартенъ* (Депутатъ Съвернаго Департамента), будетъ исправлять должность Генераль-Прокурора Палаты Перовъ; съ нимъ имѣютъ засѣдать Г. *Шегоре*, нашъ Прокуроръ при Судѣ первой инстанціи въ Лионѣ, и Г. *Франкъ-Корре*, помощникъ Нашего Генераль-Прокурора при здѣшнемъ Королевскомъ Судѣ. *Ст. 5-я.* Архивариусъ Палаты Перовъ и его помощники будутъ исправлять должность судейскихъ писцовъ. *Ст. 6-я.* Исполненіе сего декрета возлагается на Нашего Великаго Хра-

гarnizonъ Лионскій, раземъ зъ zupełnemъ przekonaniem, iż wojsko w każdymъ czasie okaże się zawsze wiernemъ swej powinności i honorowi Francyi; ono zawsze znajdzie mię gotowymъ ku dopomaganiu mu, albowiemъ уміемъ ценить jego szlachetne uczucia i wielkie usługi, okazane oyczyźnie. — Po skończeniu tej mowy, radośnie okrzyki dały się słyszeć ze wszechъ stron. Królъ głęboko poruszony wyrzekłъ: „Nie mogę wyrazić, ile mię poruszają uczucia waszej wierności i poświęcenia się oyczyźnie i tronowi. Jeszcze razъ powtarzamъ вамъ zapewnienia nieustannej mojej przychylności ku wojsku, albowiemъ samъ wychowałemъ się wъ szeregachъ jego, i wъ każdymъ czasie gotówъ jestemъ dzielić niebezpieczeństwa jego i sławę, przykłademъ latъ moichъ młodychъ.“ Po tychъ słowachъ oficerowie wyszli zъ sali.

Дня 15.

Въ *Journal de Paris* zawiera się co następuje: Bezrząd słumiony wъ Paryżu, tegożъ samego czasu zostałъ usmierzony na wszystkichъ punktachъ Francyi, gdzie się knowały spiski i zamachy zbrodnicze. Wъ Lyonie wszystkie komunikacye znowu przywrócono, i po nieszczęśliwychъ dniachъ nastąpiły spokójność i porządekъ. — Wъ St. Etienne buntownicy dnia 11 Kwietnia oblegli fabrykę broni, wzniesli barriky i poczęli strzelać. Lecz wojska i żandarmy wъ kilka godzinъ rozprędzili kupę pospólstwa i przywrócili porządekъ wъ całymъ mieście. Wъ Auxerre, Dijon, Macon, Chalons i Nevers, spokójność trwała nienaruszenie, pomimo fałszywychъ wieści, rozszerzanychъ przezъ Anarchistów.

— Jużъ przezъ dwa dni газета *La Tribune*, rozszerzała nierozsądną wieść, iż między Lyonemъ i Paryżemъ, ludъ wъ massie powstałъ przeciwъ Rządowi; wъ skutekъ tego Policya wstrzymała wydawanie tej газеты, zapieczętowała jejъ drukarnię.

— Zrana dnia 11 Kwietnia pospólstwo wъ Chalonne, kuśilo się przeciąć przejazdъ przezъ mostъ dragonómъ, wysłanymъ do Lyonu. Lecz 7 полкъ piechoty, wziąłъ szturmemъ barriky wzniesione zъ wozówъ i powrzucałъ ostatnie do rzeki Saony, po czymъ dragoni wyruszyli do miejsca wskazanego. O godzinie 10 weszły do miasta trzy szwadrony strzelców zъ Besançon i spokójność została przywróconą.

— Według twierdzeń *Gazette de France*, walka stronniectwъ wъ Hiszpanii poczyną przybierać nowy, daleko niebezpieczniejszy charakterъ. Dopiero nie ze wszystkiemi wątpliwościami, azali nie zaszło wъ Madrycie rewolucyjne poruszenie. Nie ma jeszcze szczególowychъ wiadomości o tymъ wypadku; zъ drugiej strony *Merino* wъ 1,000 ludzi wkroczyłъ do Starej-Kastylii, a *Don Carlos* zъ oddziałemъ 2,000 zamierza iśćъ za nimъ.

— Wczora wzięto podъ strażъ więcey 100 osób.

Дня 16.

Królъ dzisiaj odwiedziłъ P. *Chapuy*, Półkownika 4go legіonu Gwardyi Narodowej, ranionego dnia 14 b. m. kulą wъ rękę.

— P. *Bailu* synъ Deputowanego, umarłъ zъ odniesionej przezeńъ rany.

— Wczora wъ ciąguъ naradъ Izby Parówъ, Wielki Strażnikъ *Pieczęci* podałъ Prezydentowi następny wyrokъ Królewski:

Na mocy 28 artykułu Karty, podługъ którego występki przeciwъ Majestowi i bezpieczeństwu Państwa, należą do Sądu Izby Parówъ, oraz zъ tego powodu, iż wъ niektórychъ miejscachъ Francyi, a mianowicie wъ Lyonie dnia 9 i 10 Kwietnia, wъ St. Etienne 11 i 12 Kwietnia, i wъ Paryżu 13 i 14 Kwietnia, zaszły buntъ wъ skutekъ zamachówъ przeciwъ powszechney spokójności, których sprawcy powinni być wykryci i ukarani przezъ Izbę Parówъ, postanowiliśmy co następuje: *Artykuł 1.* Izba Parówъ ma się natychmiastъ zgromadzić, równie jakъ i wszyscy nieobecni jejъ Członkowie, jeżeli prawna przyczyna nie jestъ na przeszkodzie przybyciu ichъ do Paryża. *Artykuł 2.* Podъ Sądъ tej Izby oddają się wszystkie osoby wzięte podъ strażъ, bądźъ jakъ przywódcy, bądźъ teżъ jako spółnicy wyżej pomienionychъ zamachówъ. *Artykuł 3.* Co się tyczy badańъ sądowychъ, Izba ma się trzymać formъ, jakie dotychczasъ przestrzegala. *Artykuł 4.* Naszъ Jeneralny Prokuratorъ przy tutejszymъ Sądzie Królewskimъ P. *Martin* (Deputowany zъ Departamentu Północnego), będzie sprawowałъ obowiązki Jeneralnego Prokuratora Izby Parówъ; zъ nimъ mają zasiadać P. *Chegore*, naszъ prokuratorъ przy Sądzie pierwszej instancyi wъ Lyonie i P. *Franc Corré*, pomocnikъ naszego Jeneralnego Prokuratora przy tutejszymъ Sądzie Królewskimъ. *Artykuł 5.* Archiwista Izby Parówъ i jego pomocnik, wykonywać będą powinnośćъ Pisarzy sądowychъ. *Artykuł 6.* Wypełnienie tego wyrokuъ wkłada się na naszego Wielkiego Strażnika *Pieczęci*. Danъ wъ Paryżu 15 Kwietnia 1834. (podp.) *Ludwikъ Fi-*

нителя Печати. Дано въ Парижѣ, 15-го Апрѣля 1834. (подп.) *Лудовикъ Филиппъ*. (Контрасигнировалъ) *К. Персиль*.

— По сему декрету Палата Перовъ должна собраться въ качествѣ Судебнаго мѣста на другой день въ 12 часовъ утра и имѣть тайныя засѣданія.

— *Палатѣ Депутатовъ* предложены были вчера три новые проекта закона. Первый, представленный *Г. Персильемъ*, содержитъ въ себѣ постановленіе, чтобы 1) каждый, владѣющій не по праву оружіемъ или военными снарядами, потребованъ былъ къ суду, и наказанъ тюремнымъ заключеніемъ на одинъ мѣсяцъ и смотря по винѣ— до двухъ лѣтъ, равно какъ пеней отъ 16 до 1000 франковъ; 2) чтобы каждый, захваченный въ народномъ мятежѣ съ оружіемъ въ рукахъ, но еще не дѣйствовавшій онымъ, подвергался каторжной работѣ на 5—10 лѣтъ, при употребленіи же онаго осуждаемъ былъ на смерть; наконецъ, чтобы 3) каждый, безъ оружія помогавшій въ устроеніи баррикады, окоповъ и т. п., отсылаемъ былъ въ тюрьму на 5—10 лѣтъ. При предложеніи двухъ другихъ проектовъ закона, Военный Министръ произнесъ рѣчь, въ которой старался доказать, что при теперешнихъ обстоятельствахъ невозможно уменьшить армію съ 1-го Апрѣля до 336,400 человекъ, а потому и требовалъ, чтобы Палата для содержанія войска въ теперешнемъ составѣ (360,000 чел.) не только утвердила на сей годъ прибавочную сумму въ 14,014,000 фр., но и на слѣдующій годъ таковую же сумму въ 22,448,000 фр.

— Послѣ изданнаго ко всемъ Префектамъ повелѣнія, немедленно отправиться въ свои Департаменты, *Г. Маршанъ Дюбрейль*, Префектъ Энского Департамента, по дѣламъ своей женитьбы пробывъ въ Парижѣ еще нѣсколько дней, и третьяго дня вечеромъ, какъ подозрительный человекъ, былъ взятъ патрулемъ подъ стражу. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, узнавъ о семъ, хотя приказалъ немедленно возвратитъ ему свободу, но съ тѣмъ вмѣстѣ отставилъ его отъ службы. *Г. Маршанъ Дюбрейль* съ отчаянія застрѣлился.

— Въ *Мониторѣ* содержится слѣдующее: „Правительство получило сегодня (15-го ч.) двѣ телеграфическія депеши изъ Ліона, что вчера къ вечеру все уже тамъ было кончено. Въ субботу 12-го с. м. предместье ла Гильотьеръ и главныя квартиры города были очищены отъ мятежниковъ. Сіи послѣдніе, вѣроятно подстрекаемые ложными извѣстіями, продолжали кровопролитный бой въ церкви Св. Іоанна, въ Фурьерѣ, премѣстѣ Краснаго-Креста, Казати и Ст. Жоржъ. Въ Понедѣльникъ (14-го) помянутое предместье и Ст. Жоржъ заняты были войсками. Теперь Ліонъ со всеми своими предместьями находится опять подъ властью Правительства и законовъ. Такимъ образомъ пять дней прошли въ непрерывныхъ сраженіяхъ съ непріятелемъ, который, безъ болѣе опасности для самого себя, могъ причинить много вреда нашимъ храбрымъ солдатамъ. Поведеніе войскъ и Начальниковъ ихъ превышаетъ всякую похвалу. Самъ Префектъ великодушно раздѣлялъ труды ихъ. Къ несчастію кровь лилась потоками и тяжелыя орудія нанесли значительный вредъ домамъ и имуществу жителей. Вотъ плодъ безумнаго ученія уже три года проповѣдуемаго анархистами. Работники шелковыхъ фабрикъ мало участвовали въ сихъ безпокойствахъ. Главную роль въ эти бѣдственные дни играли политическіе Мютюелисты и иностранцы. Мятежники провозгласили республику и водрузили красное знамя въ Фурьерѣ; но сей ужасный признакъ пагубныхъ замысловъ уступилъ мѣсто трехцвѣтному знамени и уже не появится болѣе на стѣнахъ несчастнаго города. Въ Ст. Этьеннѣ также произошло кровопролитіе; нѣсколько анархистовъ убито и 8 солдатъ ранено. Въ Греноблѣ и Марселѣ мятежныя покушенія анархистовъ были безуспѣшны.“ (Спб. В.)

25-го Апрѣля.

Третьяго дня вечеромъ Россійскій Посоль имѣлъ аудіенцію у Короля. Вчера занимался Король дѣлами съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ.

— 1-го Мая, въ праздникъ тезоименитства Короля, будетъ Король дѣлать большой смотръ войскамъ, состоящимъ въ Парижѣ, и тамошней національной Гвардіи.

— Хранитель Большой Печати циркуляромъ, разосланнымъ ко всемъ Епископамъ, приглашаетъ ихъ участвовать съ своей стороны въ празднованіи тезоименитства Короля.

— Въ Палатѣ Перовъ сего дня значительнымъ большинствомъ голосовъ принять проектъ закона о прибавкѣ 2 миліоновъ франковъ къ суммѣ, определенной на тайныя издержки по Министерству Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи.

Маршалъ *Жераръ* имѣлъ вчера частную аудіен-

lip (kontr-assygnował) *C. Persil*.

— W skutek tego wyroku Izba Parów winna jest zgromadzić się w charakterze Trybunału Sądowego dnia następnego o godzinie 12 zrana i odbywać posiedzenia sekretne

— Izbie Deputowanych podano wczora trzy nowe projekta do praw. Pierwszy, wniesiony przez *P. Persil*, zawiera w sobie postanowienie, aby 1) każdy, mający nieprawie broni, albo wojenne artykuły, zapozwany był do Sądu i uległ karze więzienia na jeden miesiąc; a ze względu na stopień przewinienia, do dwóch lat, nadto sztrafu od 16 do 1,000 franków; 2) aby każdy, schwytany podczas buntu ludu, z orężem w ręku, jeśli nim jeszcze nie działał, uległ karze ciężkich robót od 5 do 10 lat; jeśli zaś go użył, aby był sądzony na śmierć; наконецъ, aby 3) każdy bez broni, dopomagający do wznoszenia barrykad, okopywania się i t. p. osadzany był w więzieniu na 5 do 10 lat. Za podaniem dwóch другихъ projektów do prawa, Minister wojny miał mowę, w której starał się dowieść, iż w teraźniejszy- szych okolicznościach, niepodobna jest zmniejszyć wojska od 1 Kwietnia do 336,400 żołnierzy, a ztąd wymagał, aby Izba na utrzymanie wojska w teraźniejszym składzie (360,000 żołnierzy), nie tylko zatwierdziła na rok bieżący sumę dodatkową 14,014,000 franków, lecz i na rok następny postąpiła jeszcze sumę 22,448,000 franków.

— Po wydanym do wszystkich Prefektów rozkazie, aby niezwłocznie wyjechali do swych Departamentów, *P. Marchan Dubreil*, Prefekt Departamentu *Aisne*, dla interesów ożenienia się zabawił w Paryżu kilka dni jeszcze i zawczora wieczorem, jako człowiek podejrzany został wzięty przez patrol. Minister Spraw Wewnętrznych, dowiedziawszy się o tem, chociaż natychmiast rozkazał wypuścić go na wolność, atoli dał mu dymissyę. *P. Marchan Dubreil* zastrzelił się z rozpacz.

— W *Monitorze* zawiera się, co następuje: Rząd otrzymał dzisiaj (dnia 15) dwie depesze telegraficzne z *Lyonu*, iż wczora pod wieczór wszystko się już tam skończyło. W Sobotę dnia 12 b. m. przedmieście *la Guillotier* i główne kwatery miasta, zostały od buntowników oczyszczone. Ostatni, jak wnosić należy, dając wiarę fałszywym wieściom, nieprzestawali krwawą toczyć walkę w kościele Św. Jana, na *Fourrier*, na przedmieściu *Czerwonego Krzyża*, *Casati* i *St. Georges*. W Ponedziałek (14) pomienione przedmieście i *St. Georges*, zostały zajęte przez wojska. Dopiero *Lyon* ze wszystkimi przedmieściami znowu znajduje się pod władzą Rządu i praw. Tym sposobem pięć dni zeszło na nieustannych bitwach z nieprzyjacielem, który nie wystawiając się na wielkie niebezpieczeństwo, mógł nie małe zadawać szkody walecznym naszym żołnierzom. Postępowanie wojsk i dowódców ich, wszelką przewyższają pochwałą. Prefekt sam z uniesieniem podzielał wszystkie z niemi trudy. Na nieszczęście krew lała się potokami, a ciężkie działa znaczną przyczyniły szkodę domom i własności mieszkańców. Oto jest owoc nierozsądnej nauki od trzech lat opowiadanej przez anarchistów. Robotnicy fabryk jedwabnych nie wielki mieli udział w tych zaburzeniach. Główną rolę w ciągu dni tych nieszczęśliwych, wykonywali polityczni *Miutueliści* i cudzoziemcy. Buntownicy ogłosili Rzeczpospolitą i wywiesili czerwoną chorągiew na *Furjer*; lecz ten znak straszliwy zgubnych zamachow ustąpił przed trójkolorową chorągwią i nie ukaże się więcej na murach nieszczęśliwego miasta. W *St. Etienne* także krew została rozlaną; zabito kilkunastu anarchistów i raniono 8 żołnierzy. W *Grenoble* i w *Marsylii*, buntownicze kuszenia się anarchistów nie miały żadnego skutku. (*G.S.P.*)

Dnia 25.

Zawczora wieczorem Poseł Rosyjski miał u Króla posłuchanie. Wczora Król pracował z Ministrem spraw zagranicznych.

— Dnia 1go Maja, w dzień imienin Króla, odbędzie Król wielki przegląd wojsk znajdujących się w Paryżu, oraz tameczney gwardyi narodowej.

— Strażnik Wielkiej Pieczęci okolnikiem, do wszystkich Biskupów rozesłanym, wzywa ich, aby ze swojej strony mieli udział w obchodzie uroczystości imienin Królewskich.

— W Izbie Parów dzisiaj znaczną większością głosów przyjęty został projekt do prawa, o dodatku dwóch milionów franków do summy przeznaczonej na wydatki tajemne Ministerjum spraw wewnętrznych i politycy.

Marszałek *Gerard* miał wczora prywatną audyen-

цію у Короля. — Принц Орлеанскій прибылъ сегодня изъ *Медона* въ *Парижъ*.

— *Courrier Français* заключаетъ: „Слѣдственная Коммиссія, наряженная Палатою Перовъ, ежедневно собирается и занимается допросами обвиненныхъ. Столь много арестовано лицъ, что самые допросы продолжаться будутъ по крайней мѣрѣ три мѣсяца. Утверждаютъ, что произведенные уже допросы открыли только весьма мало важныхъ обстоятельствъ и что онѣ убѣдили нѣкоторыхъ Членовъ Коммиссіи въ томъ, что противу большей части арестантовъ невозможно основать никакой жалобы, и что единственно противу тѣхъ надлежитъ дѣйствовать, которые взяты съ оружіемъ въ рукахъ.“

26-го *Апрѣля*.

Вчера Король председательствовалъ въ Совѣтѣ Министровъ, который продолжался два часа.

— Постановленіемъ Короля отъ вчерашняго числа, Маршалъ Графъ *Лобо* вновь наименованъ Начальникомъ Национальной гвардіи Сенскаго Департамента.

— *Constitutionnel* уведомляетъ, что онъ неосновательно былъ извѣщенъ, о назначенномъ на 1-е Мая смотрѣ войскъ Парижскаго гарнизона и національной гвардіи; смотръ сей совершенно отложенъ.

— 9-й Кирассирскій полкъ, въ которомъ арестованы были недавно унтеръ-офицеры, оставляетъ *Люневиль*, отправляясь въ *Камбре*. Дежурный Офицеръ, состоящій при Военномъ Министерствѣ, прибылъ въ *Люневиль* ночью 18 на 19 и послѣ разговора съ Генераломъ *Гюслеромъ*, продолжавшагося три четверти часа, выѣхалъ въ *Эпиналь*, гдѣ 11-й Кирассирскій полкъ составляетъ гарнизонъ.

— Принцъ Орлеанскій опять отправляется въ *Медонъ*.

27-го *Апрѣля*.

Король вчера давалъ частную аудіенцію Посланнику Соединенныхъ Мексиканскихъ Областей Г. Лаврентію *Завалы*, который поднесъ Его Величеству свои кредитивныя письма по званію полномочнаго Министра при Французскомъ Правительствѣ.

— Напечатано въ Мониторѣ постановленіе Короля объ окончательномъ образованіи Главнаго Штаба Национальной Гвардіи Сенскаго Департамента и наименованіи разныхъ по оному Офицеровъ. Генералъ *Жакмино* назначенъ Начальникомъ Главнаго Штаба.

— *Journal des Débats* сего числа уведомляетъ: „Всѣ письма, полученные сегодня изъ Лондона, подтверждаютъ единогласно заключеніи договора между Франціею, Англіею, Испаніею и Португаліею, относительно окончательнаго разрѣшенія дѣлъ сего полуострова.“

— Говорятъ теперь, что Судъ Палаты Перовъ не будетъ уже, какъ сказывали, переведенъ въ *Версаль*, но что слѣдствіе и судъ надъ обвиненными будутъ продолжаемы въ Люксембургскомъ дворцѣ.

— Въ *Эпиналь* арестовано много Членовъ республиканскаго общества и забраны ихъ бумаги. Въ томъ числѣ находится Адвокатъ *Матіе*.

— Республиканская газета, *Revue-du-Cher*, прекратилась изданіемъ.

— 8-й пѣхотный полкъ 5-го Мая выступить изъ столицы въ Пикардію, гдѣ будетъ составлять гарнизонъ.

— Национальная гвардія въ городѣ *Тарбъ* распущена. Ротные Командиры по сему поводу отправили письмо къ Префекту Г. *Сегюрю д'Аессо*, которое и напечатали въ газетахъ.

— Писнуть изъ *Тулона* отъ 21-го сего мѣсяца, что прибылъ здѣсь бригъ *le Sylphe* съ депешами Генеральнаго Консула Французскаго Г. *Мимо* изъ *Александрии*, который привезъ извѣстіе, что въ арсеналѣ и войскахъ *Мегмеда-Али* замѣтно большое движеніе.

— Г. *Дюпенъ* имѣлъ вчера частную аудіенцію у Короля. Потомъ Его Величество два часа пробылъ въ Совѣтѣ Министровъ.

— Въ Мониторѣ напечатано воззваніе отъ имени Членовъ Палаты Депутатовъ къ пожертвованіямъ въ пользу претерпѣвшихъ отъ послѣднихъ возмущеній. Г. *Дюпенъ* въ началѣ списка назначилъ 500 франковъ.

— Въ *Шалонѣ* занимаемая патріотическимъ обществомъ комната преобразована въ кофейню подъ названіемъ: Лафаетовой кофейни.

28-го *Апрѣля*.

Сегодняшнія газеты объявляютъ, что Король въ день тезоименитства своего (1-го Мая) будетъ принимать Дипломатическій Корпусъ въ 4 часовъ.

— Въ Военномъ Министерствѣ говорятъ, что въ непродолжительномъ времени будутъ учреждены два лагря въ окрестностяхъ столицы: одинъ при *Компнѣ*, другой при *Версали*.

— Главнѣйшій Редакторъ газеты *Tribune*, Г. *Маррастъ*, бываетъ ежедневно допрашиванъ въ Судѣ Палаты Перовъ.

уя у Крѳла. — Хіаже Орлеанскіи dzisiaj z *Meudon* do *Paryża* przybył.

— *Courrier Français* zawiera: „Kommissya śledcza Izby Parów codziennie się zgromadza i zajmuje się słuchaniem obwinionych. Uwięzienia są tak liczne, że examina przynajmniej trzy miesiące trwać mogą. Zapewniają, że dotąd odbyte examina wcale nieznaczające tylko odkryły rzeczy, a dla niektórych Kommissarzy stały się powodem przekonania, że większej części względem uwięzionych obywateli żadnego oskarżenia osnować nie można, i że tylko przeciw tym czynić wypadnie, których z bronią w ręku пойmano.“

Dnia 26.

Wczora Król prezydował na Radzie Ministrów, która trwała dwie godziny.

— Przez postanowienie Królewskie wczorayszej daty, Marszałek Hrabia *Lobau*, nanowo jest mianowany dowódcą naczelnym gwardyi narodowej departamentu Sekwany.

— *Constitutionel* donosi, iż on mylnie był uwiadomiony, że 1go Maja będzie przegląd woysk Paryżkiego garnizonu i gwardyi narodowej; przegląd ten zupełnie został odłożony.

— 9ty regiment kirysyerów, w którym zasłży niedawno uwięzienia podoficerów, opuszcza *Luneville*, i udaje się do *Cambrais*. Oficer ordynansowy Ministra wojny w nocy z 18go na 19ty do *Lunevillu* przybył, i po rozmowie, trzy kwadrans trwającej, z Jenerałem *Gusler* do *Epinalu* wyjechał, gdzie 11ty regiment kirysyerów na załodze stoi.

— Хіаже Орлеанскіи znowu do *Meudon* wyjeżdża.

Dnia 27.

Król dawał wczora prywatną audyencyą Posłowi Zjednoczonych krajów Meksykańskich, Panu *Wawrzyńcowi Zawała*, który złożył J. K. M. swe listy wierzytelne, w charakterze Ministra pełnomocnego przy Rządzie Francuzkim.

— Postanowienie Królewskie, w Monitorze ogłoszone, zawiera ostateczne urządzenie Głównego Sztabu gwardyi narodowej departamentu Sekwany i mianowanie różnych jego oficerów, Jenerał *Jacqueminot* jest Szefem głównego sztabu.

— *Journal des Débats* zawiera dzisiaj: „Wszystkie listy z Londynu otrzymane dnia dzisiejszego potwierdzają o zawarciu traktatu pomiędzy Francją, Anglią, Hiszpanią i Portugalią, względnie ostatecznego załatwienia spraw tego Półwyspu.“

— Mówią teraz, że Sąd Izby Parów, jak mówiono, nie będzie się już do *Versalu* przenosił, lecz że śledztwo i sądenie obwinionych w pałacu *Luxemburskim* będą ukończone.

— W *Epinal* uwięziono wielu członków towarzystwa republikańskiego i papiery ich zabrano. W liczbie tej znajduje się adwokat *Mathieu*.

— *Revue-du-Cher*, gazeta republikańska, wychodzić przestała.

— 8my półk liniowy 5go Maja wychodzi ze stolicy do *Pikardyi*, gdzie ma stać garnizonem.

— Gwardya narodowa w *Tarbes* została zawieszoną. Szefowie kompanii, z powodu tego rozporządzenia, napisali list do Prefekta P. *Segur - d'Augusseau*, i w tymże czasie list ten przez gazety ogłosili.

— Piszą z *Tulonu* pod dniem 21 t. m., że bryg *le-Sylphe*, który z depeszami Jeneralnego Konsula Francuzkiego, Pana *Mimault z Alexandryi*, tam przybył, przyniósł wiadomość, że w Arsenale i woysku *Mehmeda-Alego* wielki ruch postrzegać się daje.

— Pan *Dupin* miał wczora prywatną audyencyą u Króla. Potém Monarcha przez dwie godziny bawił na Radzie Ministrów.

— Monitor zawiera wezwanie, w imieniu członków Izby Deputowanych, do zapisów na wsparcie ofiar ostatnich rozruchów. P. *Dupin* na czele listy zapisał 500 franków.

— W *Chalons* lokal towarzystwa patryotycznego na kawiarnią obrócono i nazwano Kawiarnią *Lafayetta*.

Dnia 28.

Gazety dzisiejsze zawierają, że Król w dniu swoich imienin (1 Maja) będzie przyjmował ciało dyplomatyczne o godzinie 4tej.

— W Ministerjum wojny mówią, że wkrótce dwa obozy w okolicach stolicy będą założone: jeden pod *Compiègne*, drugi pod *Versalem*.

— P. *Marrast*, główny redaktor Trybuny, codziennie bywa słuchany przez Sąd Izby parów.

— Изъ *Лиона* уведомляютъ, что нѣсколько полковъ будетъ расположено по окрестнымъ деревнямъ баталіонами. Въ *Дижонѣ* полиція занимается съ величайшею дѣятельностію, а многіе патрули денно и ночью ходятъ по городу: доселѣ однако жъ не было нарушено спокойствіе.

— *Journal des Débats* опять повторяетъ, что по извѣстіямъ изъ Лондона о заключеніи договора относительно Пиренейскаго Полуострова, о которомъ многократно говорили, нѣтъ уже теперь никакого сомнѣнія. (A. P. S. Z.)

А н г л і я.

Лондонъ, 15-го Апрѣля.

Въ Ирландіи возобновляются безпорядки и убійства. Недавно въ *Наванѣ* было собраніе черни изъ 15,000 человекъ. (Сѣв. Пг.)

Испанскія дѣла.

Изъ Мадрита получены въ Парижъ извѣстія отъ 1-го Апрѣля. Въ тамошнихъ газетахъ напечатанъ декретъ объ учиненіи займа въ 200 милліоновъ реаловъ (50 милл. франковъ). Къ сему допускаются какъ Испанскіе, такъ и иностранные капиталисты. Желаніе участвовать въ ономъ, могутъ доставлять свои предложенія Министру Финансовъ до 30-го Апрѣля. Декрета о созваніи Кортесовъ ожидаютъ около 15-го Апрѣля. — Генераль Кастаньосъ, Герцогъ Байленскій наименованъ Президентомъ Королевскаго Совѣта Испаніи и Индіи, учрежденнаго декретомъ 24-го Марта. Въ Мадритѣ получено было извѣстіе, что Донъ Карлосъ, узнавъ о предстоящемъ вступленіи Испанцевъ въ Португалію, 18-го числа Марта съ 500 человекъ отправился изъ Виллареала въ Ламега, а оттуда 20-го въ Визеу. Онъ намѣренъ ѣхать въ Сантаремъ, къ Дону Мигуэлю, но не думаютъ, чтобы онъ въ семъ успѣлъ. Съ другой стороны полагаютъ, что, по удаленіи Дона Карлоса отъ Испанской границы, вступленіе Испанскихъ войскъ въ Португалію будетъ отложено. Вдовствующая Королева, со всѣмъ своимъ Дворомъ, живетъ еще въ Аранжуэцѣ. Въ столицѣ открыли Карлистскій заговоръ. Въ слѣдствіе сего взяты подъ арестъ Адвокатъ Сельва, помѣщикъ Санъ-Эстебанъ, Бригадиръ Сото и Деканъ Эстефани. Они будутъ преданы военному суду. Въ бумагахъ Эстефани найдено собственноручное, какъ говорятъ, письмо Дона Карлоса, коимъ учреждается Регентство изъ пяти особъ, подъ предсѣдательствомъ Эстефани. Засѣданія оного должны были открыты въ Толедѣ. (Сѣв. Пг.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 18-го Марта.

Греческій Посланникъ Зографо прибылъ сегодня въ сію столицу.

— Изъ Бѣлграда отъ 25-го Марта пишутъ: „По полученіи здѣсь въ недавнемъ времени извѣстія, что жители Босніи, близъ Вышеграда, вторгнулись въ Сербскіе предѣлы; должно было полагать, что они имѣютъ притомъ одною цѣлію грабежъ; посему Князь Милошъ и предписалъ вытѣснить хищниковъ за границу, и разореннымъ ими Сербамъ доставить вознагражденіе. Въ послѣдствіи же оказалось, что поводомъ къ сему вторженію было новое распределеніе границы; что въ немъ участвовали многіе знатные Босняки, и что къ сему предпріятію подстрекалъ ихъ безпокойный Намѣстникъ Герцеговины, обѣщая оказать имъ пособіе. Братъ Князя, начальствующій отправленнымъ противъ сихъ хищниковъ войскомъ, получивъ извѣстіе объ ихъ отступленіи, остановился на границѣ, и требуетъ у Боснійскаго начальства вознагражденія разореннымъ Сербамъ. Догадка, что сіе предпріятіе было подкрѣплено вышшими лицами, подтверждается еще тѣмъ, что почти въ то же время въ окрестностяхъ Кружеваца произведено было вторженіе Алабанцами. Сіи послѣдніе, видя, что пограничные жители приготовились ихъ принять рѣшительно, отступили, заключивъ миръ съ Сербами. Появленіе Сербскаго войска на границѣ Босніи устрасило тамошнихъ жителей: опасаясь нападенія, многіе изъ нихъ удалились къ Австрійскимъ границамъ; въ Бродахъ находится нынѣ сто семействъ, кои, вѣроятно, немедленно возвратятся въ отечество, узнавъ о намѣреніяхъ Сербскаго Правительства. Въ Травникѣ (въ Босніи) между Христіанами и Турками происходила драка. Первые, получивъ отъ Султана дозволеніе исправить свою церковь, приступили къ приведенію сего въ исполненіе; но Турки, остановивъ работы, препятствуютъ ихъ продолженію. (Сѣв. Пг.)

— *Z Lyonu* donoszą, że wiele regimentów batalionami we wsiach okolicznych rozłożone. W *Dijonie* Policja największą utrzymuje czujność, a liczne patrole dzień i noc chodzą po mieście: dotąd jednak spokojność nie była naruszona.

— *Journal des Débats* zapewnił powtarza, że podług wiadomości z Londynu, o zawarciu traktatu, o którym tylokrotnie mówiono, względem Półwyspu Pyrenejskiego, nie masz już wątpliwości. (A. P. S. Z.)

BRITANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 15 Kwietnia.

W Irlandyi znowu wszczynają się rozruchy i zabójstwa. Niedawno w *Navan* zgromadziło się pospólstwa do 15,000. (P. P.)

Rzeczy Hiszpańskie.

Z Madrytu otrzymano w Paryżu wiadomości pod dniem 1 Kwietnia. W gazetach tam wychodzących wydrukowano wyrok o zaciągnięciu pożyczki od 200 milionów realów (50 milionów fran.); do której mogą należeć tak Hiszpańscy, jak i zagraniczni kapitaliści. Życzący mieć w niej udział, mogą podawać swe propozycje Ministrowi Skarbu do dnia 30 Kwietnia. Wyroku o zwołaniu Korteżów oczekują około 15-go Kwietnia. Jenerał *Castanos*, Xiążę *Baylen*, mianowany został Prezydentem Rady Królewskiej Hiszpanii i Indyi, urządzony przez wyrok dnia 24 Marca. W Madrycie otrzymano wiadomość, iż *Don Carlos*, dowiedziawszy się o zamierzonym wkroczeniu Hiszpanów do Portugalii, dnia 18 Marca z 500 żołnierzy oddalił się z *Willa-Real* do *Lamego*, a ztamtąd dnia 20 do *Wiseu*. Ma on zamiar udac się do *Santarem* do *Don Miguela*, lecz wątpią, azali potrafi to wykonać. Z drugiej strony wnoszą, iż po oddaleniu się *Don Carlosa* od granic Hiszpańskich, wkroczenie wojsk Hiszpańskich do Portugalii zostanie odłożone. Królowa wdowa z całym swym dworem, ciągle jeszcze przebywa w *Aranjuez*. W stolicy odkryto spisek Karolistów: w skutek czego zostali aresztowani adwokat *Selwa*, obywatel *San Esteban*, brygadyer *Soto* i dziekan *Estefani*. Ochoy te będą oddane pod sąd wojenny. W papierach *Estefani* znaleziono własnoręczny, jak mówią list *Don Carlosa*, przez który urządzi się regencya z pięciu osób pod prezydencyą *Estefani*. Posiedzenia jej powinny były otworzyć się w *Toledo*. (P. P.)

T U R C Y A.

Konstantynopol, dnia 18 Marca.

Posel Grecki *Sografo*, dzisiaj przybył do tutejszej stolicy.

— Piszą z *Belgradu* pod dniem 25 Marca: Po otrzymaniu tu niedawno wiadomości o tém, iż mieszkańcy Bośni, pod *Wyszegradem* wkroczyli do granic Serbii, wnosić trzeba było, iż sam tylko rabunek mieli na celu; przeto Xiążę *Milosz* zalecił odeprzeć grabicieli za granicę i wynagrodzić Serbów za poniesione szkody. W dalszym zaś czasie okazało się, iż powodem do tego wkroczenia było nowe rozdzielenie granic; iż w niem mieli udział celniejsi mieszkańcy Bośni, oraz, że do tego przedsięwzięcia pobudzał ich niespokojny namiestnik *Herzogowiny*, obowiązuje podać im pomoc. Brat *Xiccia*, dowodzący przez wyślane przeciw tym rabunom wojsko, otrzymawszy wiadomość o ich odwróceniu, zatrzymał się na granicy i żąda od Zwierzchności Bośni wynagrodzenia za szkody poniesione przez Serbów. Domysł, iż do tego przedsięwzięcia zachęcały wyższe osoby, stwierdza okoliczność, iż prawie o tymże samym czasie, w okolicach *Krużewaca* Albańczycy wtargnęli. Ostatni, widząc, iż pograniczni mieszkańcy poczynili przygotowania dla dzielnego ich przyjęcia, odstąpili, zawarwszy pokój z Serbami. — Ukazanie się wojska Serbskiego na granicy Bośni, zatrwożyło tamecznych mieszkańców; wielu z nich, lękając się napadu, oddaliło się ku granicom Austrii; w *Brodach* dopiero znajduje się sto famii, które zapewne niezwłocznie powrócą do oyczyzny, dowiedziawszy się o zamiarach Rządu Serwiskiego. W *Trawniku* (w Bośni), zaszła zwada między Chryścianami i Turkami. Pierwsi, otrzymawszy od Suлтана pozwolenie zreparowania swego kościoła, zajęli się przyprawieniem tego do skutku; lecz Turcy, przerwawszy roboty, opierają się dalszemu ich wykonywaniu. (P. P.)

О НОВОЙ КНИГѢ.

Честь имѣю извѣстить почтеннѣйшую Публику о предпринимаемомъ мною изданіи Сочиненія, которое въ своемъ родѣ можетъ похвалиться первымъ явленіемъ въ Россійскомъ и Польскомъ языкахъ, Сочиненія, полезнаго и занимательнаго для всѣхъ вообще состояній, подъ заглавіемъ:

אוצר לשון חכמה

ОЙЦАРЬ ЛЕШОЙНЪ ХОХМО
СОКРОВИЩЕ ЯЗЫКА МУДРАГО

ИЛИ
ПРАКТИЧЕСКІЙ
ЕВРЕЙСКО-РАВВИНСКО-ЖИДОВСКО-РОССІЙСКІЙ
СЛОВАРЬ,

СОДЕРЖАЩІЙ

1-е, Всѣ настоящія Еврейскія, Раввинскія, Жидовско-Нѣмецкія слова. 2-е, Библейскія, Талмудическія достопримѣчательныя изреченія и пословицы. 3-е, Аллегорическія выраженія, сокращенныя и спекуляціонныя слова, употребляемыя Евреями въ обыкновенныхъ между собою разговорахъ, съ намѣреніемъ, чтобы Христіане, даже знающіе хорошо Нѣмецкій языкъ, не могли ихъ понимать;

Также 4-е, Названіе ихъ мѣсяцевъ; 5-е, Торжественныя и обыкновенныя праздники; 6-е, Великіе посты и дни траурныя; 7-е, обряды, обычаи, одежда и пища; 8-е, собственныя имена, особенно взятая изъ иностранныхъ языковъ и т. п.

Произношеніе же по нынѣшнему Жидовскому чтенію, въ Словарѣ вездѣ означено Русскими буквами, съ удареніями, чтобы Христіане (даже и тѣ, кои совсѣмъ не знаютъ Еврейскаго письма), сами собою могли научиться основательно понимать какъ разговоръ Жидовъ, такъ и всѣ поминутыя любопытныя статьи, къ чему весьма будетъ способствовать имъ двойной Алфавитный реестръ съ Русскими буквами, справясь съ коимъ, они увидятъ въ Словарѣ все то въ настоящемъ значеніи и краткомъ объясненіи.

Ученія и обыкновенныя изреченія, Библейскія и Талмудическія пословицы будутъ означены самыми вѣрными указаніями, гдѣ и изъ какихъ священныя книгъ и Талмудическихъ уставовъ взяты, также сравнены съ подобными изреченіями и пословицами, употребительными въ новыхъ и древнихъ Европейскихъ ученыхъ языкахъ, какъ-то: въ Россійскомъ, Польскомъ, Нѣмецкомъ, Французскомъ, Латинскомъ и Греческомъ, сколько то посильные труды мои и недостатокъ Фразеологическихъ книгъ дозволили мнѣ собрать. Издатель съ большимъ трудомъ и рачительною стараніемъ соединить ихъ въ Словарѣ, единственно желая тѣмъ доставить Гг. Филологамъ и Литераторамъ, чуждымъ всякихъ съ Евреями торговыхъ сношеній, нѣкоторое развлеченіе. Не одинъ удивится, найдя въ семъ изданіи, сверхъ чаянія своего, отрывки прекрасныхъ мыслей и философическихъ правилъ, почерпнутые прямо изъ глубины Талмудическаго моря (*Ямъ Тамудъ*), какъ выражаются сами Раввины: ибо всѣ вообще предубѣждены, что Талмудъ есть собраніе однихъ нелюпей и заключаетъ въ себѣ только самое вредное ученіе, противное нравственности; что и подало поводъ всѣмъ Правительствомъ Христіанскихъ Государствъ къ строгой ценсурѣ оного при новыхъ изданіяхъ. — Но всякій разсудительный и смелый человекъ, въ особенности же Ученый и Философъ Христіанинъ, желающій пользоваться всѣмъ, касающимся Наукъ, не можетъ и не долженъ осуждать цѣлаго, огромнаго сочиненія по однимъ токмо мѣстамъ, несообразнымъ съ его правилами; тѣмъ болѣе, что въ сочиненіи семъ заключается немало полезныхъ и важныхъ свѣдѣній, кои бросаютъ вспомогательный свѣтъ и на Христіанскія древности: посему не рѣдко приводятся, какъ свидѣтельство, Богословами. — Нѣтъ также ничего удивительнаго, что въ нѣкоторыхъ Талмудическихъ уставахъ находятся спасительныя и мудрыя правоученія, почти согласныя съ находящимися въ Святомъ Евангеліи; ибо извѣстно знатокамъ Древностей, что Талмудъ (*) стали собирать Фарисеи въ особые трактаты уже въ третьемъ вѣкѣ Христіанской Эры, и не прежде исхода пятаго столѣтія привели къ окончанію.

Славный Князь Талмудистовъ, извѣстный подъ

(*) Талмудъ есть реченіе, означающее науку *חכמה*, или по мнѣнію Жидовъ, совершеннѣйшія и важнѣйшія свѣдѣнія. Талмудъ составленъ изъ Мишны и Гемары.

O NOWEY KSIĘDZE.

Podpisany, mam honor uwiadomić Prześwietną Publiczność o przedsięwzięciu mojemъ wydania Dzieła, które jest w swoimъ rodzaju pierwszymъ zjawiskiemъ w Polskimъ i Rossyjskimъ języku, Dzieła pożytecznego i bawiącego dla wszystkich w ogólności stanów, pod tytułem:

אוצר לשון חכמה

OYTSAR LEŠZOYN CHÖCHMO,

SKARB JEZYKA MĄDREGO

C Z Y L I

SŁOWNIK PRAKTYCZNY

HEBRAJSKO-RABBINSKO-ŻYDOWSKO-POLSKI

ZAWIERAJĄCY

1. Wszystkie prawdziwie Hebrajskie, Rabbinskie, Żydowsko-Niemieckie słowa; 2. Biblijne, Talmudyczne, godne uwagi zdania i przysłowia; 3. allegoryczne frazesy, skrócone i spekulacyjne wyrazy, które Żydzi między sobą w potocznej mowie umyślnie mieszają zwykli, aby od Chrzęścian, umiejących nawet język Niemiecki, nie byli zrozumiani;

jako też:

4. Nazwanie ich Miesięcy; 5. główne święta i dni radośne; 6. wielkie posty i dni żałobne; 7. rozmaite obрядki, zwyczaje, ubiory, pokarmy; 8. imiona własne, zwłaszcza z obcych języków wzięte, i t. p.

Wymawianie zaś podług teraźniejszego żydowskiego sposobu czytania, jest w tym Słowniku przez cały ciąg, polskimi literami oddane i wszędzie akcentowane, ażeby Chrzęścianie (nawet ci, którzy hebrajskiego pisma wcale nie są wiadomi) sami się nauczyć mogli, dobrze zrozumieć rozmawiających Żydów, a razem wspomniane ciekawe artykuły, wiedzieć: do czego im wielką będzie pomocą podwójny regestr w alfabetycznym porządku ułożony, polskimi literami, podług którego znajdą oni w Słowniku to wszystko w prawdziwym znaczeniu i krótkim a zwięzłym objaśnieniu.

Uczone i potoczne zdania, przysłowia biblijne i talmudyczne oznaczają się z naydokładniejszymi cytacjami, z kąd i z jakich ksiąg biblijnych i Kodexów talmudycznych, są wyjęte, oraz porównane będą z podobnemi zdaniami i przysłowiami, znajdującemi się w europejskich żyjących i nieżyjących uczonych językach, jako to: w Polskim, Rossyjskim, Niemieckim, Francuzkim, Łacińskim i Greckim, tyle, ile szczupłe talenta Autora i niedostatek ksiąg frazeologicznych, pozwoliły zebrać; które sam z naywiększym mozółem i pracą starał się zgromadzić, jedynie w tym celu, aby Filologom i Literatom, którzy nie mają stosunków handlowych i kupieckich z Żydami, przynieść niejaką rozrywkę. Nie jeden się zadziwi uyrzawszy nadspodziane: takie ułamki pięknych zdań i maxym filozoficznych oryginalne i z głębi morza Talmudycznego (*Jam Hatalmud*, jak sami Rabbini nazywają) wydobyte. Wszyscy bowiem uprzedzeni są, że Talmud jest zbiorem samych niedorzeczności, zawierającym w sobie tylko nayszkodliwsze dla obyczajów nauki, co było powodem rządów Państw Chrzęściańskich do ścisłej Cenzury w jego nowych wydaniach. Lecz każdy rozsądny i wyrozumiały człowiek, a zwłaszcza uczony i Filozof Chrzęściański, ze wszystkiego, co się tyczy Nauki, pożytkować nawykły, nie może ani powinien dla niektórych tylko miejsc sprzeciwiających się jego prawidłom, całego tak ogromnego dzieła potępiać, kiedy się w niem niemało korzystnych oraz ważnych wiadomości znajduje, które i na chrześciańskie starożytności pomocnicze światło rzucają, a przetoż przez Teologów bywają cytowane. Nie też dziwnego, że w niektórych talmudycznych kodexach, dają się postrzegać wcale zbawienne i mądre obyczajów prawidła, zgodne ze świętą Ewangelią, prawie dosłownie; gdyż wiadomo jest znawcom starożytności, że Talmud (*) zaczął być w osobne traktaty przez Faryzeuszów zbieranym dopiero w trzecim wieku Ery Chrzęściańskiej, a przy końcu piątego dopełnionym.

Naysławniejszy Xiążę Talmudystów, znany pod

(*) Talmud jest wyraz, który oznacza naukę, *חכמה*, czyli podług mniemania Żydów, jakby naydoskonalszą ze wszystkich i nayważniejszą umiejętność, która się składa z Mišny i Gemary.

названіемъ *Гильель Газокемъ* (*) въ Талмудическомъ уставѣ, названномъ *Шаббасъ*, на 31 листѣ говорить: „*Dealoch sone, lechawroch loy saavid, zu hi kol Matoyro kulo, we-idoch pir-zso hu*“ — что означаетъ: „Что тебѣ ненавистно, того не дѣлай ближнему твоему: въ семь заключается весь законъ, а все прочее есть токмо объясненіе онаго.“ Судя по симъ словамъ, можно вывести заключеніе, что Гильель не самъ собою и не первый изобрѣлъ и заповѣдалъ сіе правило, но подражалъ первымъ началамъ (*primum principium*) всего ученія, завѣщаннаго намъ Небеснымъ нашимъ Законодателемъ, сими словами: *Пага ойъ боа ай те-лхте йа пойдойн ѳейн ой ѳантхрой, ѳто кай ѳмейс поейте айтойс ѳтогъ уаръ ѳейн ой ѳомос кай ой профѳтай.* „Вся убо, слика аще хотите, да творятъ вамъ теловѣцы, тако и вы творите имъ: се бо есть законъ и пророцы.“ (*Матѳ. Гл. VII, стихъ 12, и Луки VI, 31.*)

О, если бы нынѣшніе Евреи повиновались гласу закона Природы, повелѣвающему въ точности соблюдать сіе главное правило, произнесенное устами Гильея, благоразумнѣйшаго изъ всѣхъ Законоучителей Фарисеевъ! Оно-то есть источникъ всѣхъ добродѣтелей и вмѣстѣ руководство къ истинному земному счастью и даже вѣчному блаженству! — Сверхъ сего находится въ Талмудическомъ законѣ много и другихъ, сему подобныхъ и столь же важныхъ правилъ, относящихся къ общественнымъ добродѣтелямъ и заповѣданнымъ къ строжайшему наблюденію, такъ, что если бы кто противу нихъ погрѣшилъ, то послужилъ бы соблазномъ для свѣта, оскорбилъ бы Святое Имя Божіе (*Хилуль Гашемъ*), и потерялъ бы право на вѣчное спасеніе: тѣмъ болѣе, что набожный Израилѣитинъ своею религіею убѣжденъ, что соблюдая только самую строгую справедливость въ торговлѣ, онъ получитъ Царство Небесное (*бломъ габо*). — А посему, какъ для спасительнаго наставленія всѣхъ неученыхъ Жидовъ, занимающихся торговлею, такъ и для сообщенія Христіанамъ лучшаго понятія о Талмудическихъ книгахъ, въ предисловіи къ сему сочиненію упомянуто о нѣкоторыхъ главнѣйшихъ правилахъ правоученія, заимствованныхъ изъ Кодексовъ Талмуда и основанныхъ на немъ Каноническихъ правъ (*Пѳскимъ*) а именно: 1-е, о строжайшей справедливости и вѣрности въ торговлѣ, покупкѣ и продажѣ; — 2-е, о важности присяги, и 3-е, о постоянной вѣрности къ законной Власти и Правительству.

Личу себя пріятною надеждою, что просвѣщенная Публика не лишитъ меня своего довѣрія относительно доведенія мною сего предпріятія до надлежащей точности: ибо я, поступивъ по приглашенію въ 1824 году, Помощникомъ въ Ценсурный Комитетъ, для разсматриванія Еврейскихъ древнихъ книгъ, прибывшемъ Виленскомъ Университетѣ, а потомъ Высочайшимъ Указомъ 21 Апрѣля 1829 года утвержденный настоящимъ тѣхъ книгъ Ценсоромъ, трудился рачительно на семь поприщъ до самаго закрытія Университета.

Убѣжденный опытами въ ежедневно возрастающемъ попеченіи Мудраго нашего Правительства о распространеніи Наукъ и въ поощреніи къ тому содѣйствующимъ лицъ, поручаю себя и трудъ мой покровительству Его; Почтеннѣйшая же Публика скорою и достаточною подпискою на сей Словарь доставить мнѣ средство къ поспѣшнѣйшему онаго напечатанію.

Цѣна сего Словаря, на одномъ Русскомъ языкѣ, въ 2-хъ частяхъ, формата карманнаго, *десять рублей ассигн.* Подписавшіеся у самого Издателя на 10 экз., одиннадцатый получать даромъ.

Подписка принимается въ городѣ Вильнѣ: у самого Издателя, живущаго на большой Замковой улицѣ въ домѣ Гг. Галинскихъ, подъ № 139, ежедневно утромъ до 12 часовъ, а пополуночи отъ втораго часу до вечера. Также у Гг. Типографиковъ и Книгопродавцевъ, а именно: у Редактора Литовскаго Вѣстника Марциновскаго; у Гликсберга, Завадскаго и Морица; и у Префекта Типографіи Ксендзовъ Викентіевъ. Гг. Подписавшіеся получать отъ упомянутыхъ лицъ печатанные билеты за подписаніемъ Издателя.

Иногородные же, имѣющіе намѣреніе подписаться на десять или болѣе экземпляровъ, благоволятъ адресоваться къ самому Издателю, съ присовокупленіемъ страховыхъ денегъ, соотвѣтственно мѣсту ихъ разстоянія отъ города Вильны, для пересылки имъ билетовъ.

Феликсъ Валезій Нейманъ.

(*) Газокемъ, означаетъ старика, имѣющаго отъ роду не менѣе 60 лѣтъ, а Гильель жилъ сто двадцать лѣтъ.

ВИЛЬНО. Типографія А. Марциновскаго. Печатаемо дозволено. Маія 1 дня 1834 года. Цензоръ Л. Боровскій.

именіемъ *Hillel hazoken* (*) в Талмудическомъ кодексе названномъ *Szabbas* на крѣпости 31 повѣда: „*Dealoch sone, lechawroch loy saavid, zu hi kol Matoyro kulo, we-idoch pir-zso hu*“ — что означаетъ: „Что тебѣ ненавистно, того не дѣлай ближнему твоему: въ семь заключается весь законъ, а все прочее есть токмо объясненіе онаго.“ Судя по симъ словамъ, можно вывести заключеніе, что Гильель не самъ собою и не первый изобрѣлъ и заповѣдалъ сіе правило, но подражалъ первымъ началамъ (*primum principium*) всего ученія, завѣщаннаго намъ Небеснымъ нашимъ Законодателемъ, сими словами: *Пага ойъ боа ай те-лхте йа пойдойн ѳейн ой ѳантхрой, ѳто кай ѳмейс поейте айтойс ѳтогъ уаръ ѳейн ой ѳомос кай ой профѳтай.* „Вся убо, слика аще хотите, да творятъ вамъ теловѣцы, тако и вы творите имъ: се бо есть законъ и пророцы.“ (*Матѳ. VII, 12 и Лук. VI, 31.*)

Обы! тогдашніе жиды были послушны гласу права природы, наставляющему сѣе захованіе того же главнаго правила, выреченнаго черезъ уста наемѣдршаго, въ всѣхъ Докторахъ Фарисеевъ, въ воспоминаніи Гиллеля, котораго правило есть источникомъ всѣхъ чинѣвъ ентливыхъ, а разомъ преводничтвомъ до правдивейшей сщѣсливости дочесней и наветъ до вѣчнаго бѣгославіенства. Надто и вѣле инныхъ подобныхъ равнѣе важныхъ предписѣвъ тѣчающихся ент товарыскихъ, знауде сѣ въ еадѣмъ Талмудическомъ Правіе, наемѣдршаго заеонныхъ, зъ того поведу, же ктобы преевиъ нимъ выкрещалъ давалъбы згоршеніе преедъ свѣатемъ, и зниева-жалъбы свѣате имѣе Боэкие (*Chillul Hashem*) подъ утрата збавленія. Со вѣкша, за самѣ вѣрна и сщера рзетельнось въ handlu побоэны Израелита jest upewniony преедъ Религіа своѣ, же отримъ кроѣство Небескіе (*Olam Haba*). А затѣмъ жузъ для збавленія науки всщткихъ неученныхъ, бавіающихся сѣ купіетвомъ жидѣвъ; жузъ для взнеченія неѣо лѣпшей опиніи въ умыслахъ Хрещіанъ о талмудическихъ ксѣгахъ, не омѣска-ѣмъ въ преедмовіе до того же дѣла выткнѣе неѣкторѣ ентнѣе преедписѣвъ ентнѣе зъ кодексовъ Талмуда и на нимъ опартыхъ правъ каноническихъ (*Peschim*, названыхъ) для powszechney каэдего вѣдомѣости выѣте, а міано-вѣе 1^о о наѣсщѣеисшей вѣрносьи и рзетельносьи въ handlu, купнѣ и преедаэу; 2^о о важносьи преезсѣи; 3^о о стаѣе вѣрносьи вэглѣдѣмъ правей Влѣдзы и Звѣрчельносьи краѣowej.

Мамъ заъ въ тѣмъ поѣсщаэаэа надэеѣе, же мѣе прее-сщвѣтна Publicznoscъ рачы засщечіе зупѣна уфносьи, со сѣ тѣче наѣэытѣе докѣадносьи въ ускѣтѣчнѣеніи того преедсѣвзѣгѣа; гдѣъ одъ 1824 року быѣемъ вѣзванымъ и прѣѣѣтѣмъ на Помѣчника прѣдъ Цензурѣ ксѣгъ староэы-тнхъ Hebrayskich въ быѣтѣмъ Вѣленскимъ Унѣверсѣтѣе, а потѣмъ наветъ на актуалнаго тѣхъже ксѣгъ Цензора преедъ Най въ зызы Указъ подъ даѣ 21 Квѣтнѣа 1829 року потвѣрдэонъ зостаѣмъ, прачуаэъ наѣгорлівѣе въ тѣмъже за-водзѣе, аэъ до закрѣа тѣго же Унѣверсѣтѣу.

Прѣконаны доэвѣдѣченіемъ о codziennѣмъ помна-эаніи сѣе стараѣ Мѣдрѣго Нашѣго Рзѣду, ку розсщер-зѣніу Наукъ и зачѣчаніу прачуаэающихся надъ нѣми осѣбъ, по-лѣсамъ сѣе и прачѣ моѣе опѣеце Jego; Szanowna заъ Publicznoscъ преедъ прѣдкѣ и достѣтѣчнѣа прѣnumeratѣ, рачы мѣ допомѣдзъ, абымъ моэъ якъ наѣрыхлѣе тѣнъ Сѣ-внѣкъ друкіемъ огѣосіѣ.

Сѣна тѣго Сѣвнѣка въ еаднѣмъ ѣзыку полскімъ, въ 2ch томъахъ, форматъ кѣшонковъ 2 ruble и поѣ сѣѣбремъ. Кто дзѣсѣгъ Exemplerzy запрѣnumeruje у самаго Аутора, отримъа еаденасты gratis.

Прѣnumerata прѣѣымѣе сѣе въ мѣсщѣе Вѣленѣ у самаго Wydawcy мѣсщакѣаэаго на вѣлѣкей Замко-вей улѣцы, въ домѣе Галинскихъ подъ № 139, codzien-нѣ зъ рана до гѣдзѣны 12, по поѣднѣу заъ одъ 2ey до вѣечора. Тудзѣъ у PP. Typografѣвъ и Księgarzѣвъ, ѣа-ко то: у Redaktora Kuryera Litewskiego Marcinowskie-го; у Glüksberga; Zawadzkiego и Morytza; oraz у Пре-фѣкта Друкарнѣ XX. Missionarzѣвъ. Panowie прѣnume-ratorowie отримъаэа отъ wspomnionychъ осѣбъ, друкова-не Бѣлеты зъ вѣласнѣрѣчнѣмъ подѣсѣмъ Wydawcy.

Зъ инныхъ заъ мѣѣсщъ, маѣаэы заміаръ прѣnumerо-ванія на дзѣсѣгъ лѣбъ вѣѣеы exemplerzy, рачаэа адресо-ваѣ сѣе до самаго Wydawcy, доѣаэаэаэаэа прѣѣтѣмъ на поѣэѣе страчѣе вѣеніадэе стѣосѣвнѣе до одѣгѣлѣосщѣ мѣ-сца одъ Вѣлна, для одѣсѣанія имъ стѣдъ Бѣлетѣвъ.

Felix Waleziusz Neumann.

(*) Hazokenъ значы старѣе, маѣаэы вѣку лѣтъ 60, а Hillelъ жѣъ лѣтъ сто двѣдзѣсѣа.